6-letni Plan to nasz wkład w dzieło pokoju i zwycięstwo socjalizmu

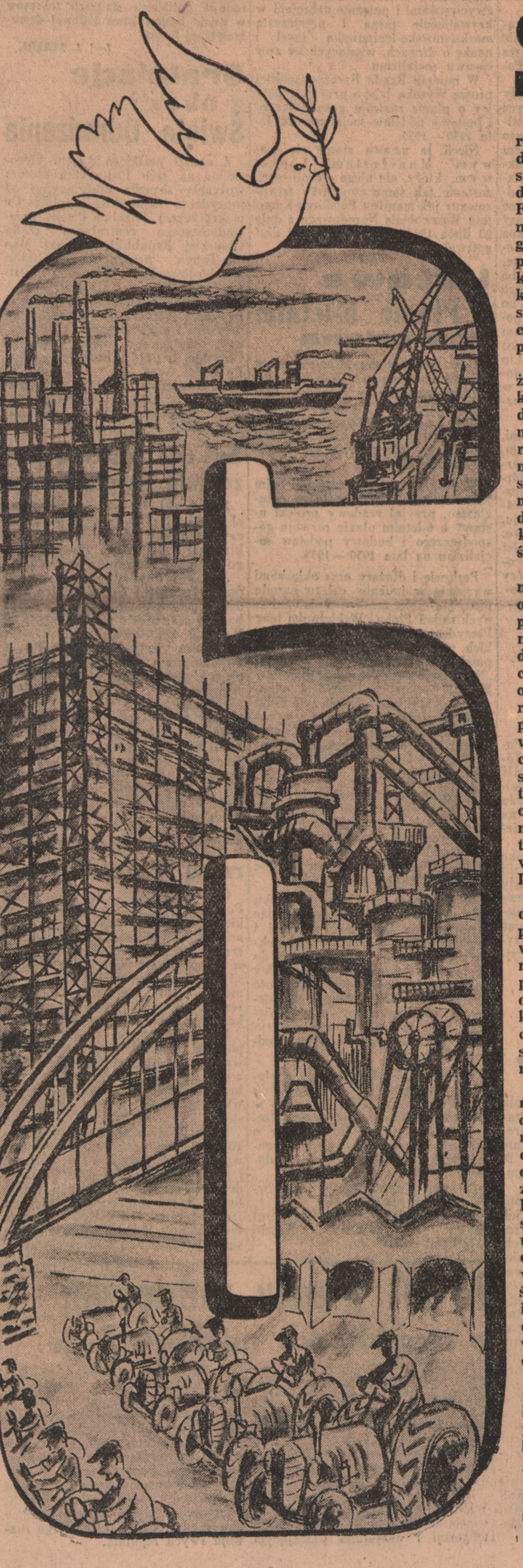
WYDANIE A

Cena egzemplarza zł 5 łącznie z całkowitym wynagrodzeniem sprzedawcy

ILUSTROWANY KURIER POLSKI

Prenumerata poczt. zł 120
przez roznosiciela zł 130

Rok VI (1950) | Centrala telefoniczna IKP Bydgoszcz 33-41 i 33-42 Sekretariat Redakcji (tel. 19-07) przyjmuje codziennie od godz. 10 — 12 (z wyjątkiem niedziel i świąt). | Święto Odrodzenia | Konto PKO „Zryw" nr VI-135. PKO IKP nr VI-140 Konto operacyjne nr 110-1574 w Narodowym Banku Polskim Oddz. Bydgoszcz, Generalissimusa Stalina 8 | Nr 201 (1695)

Święto Odrodzenia

Tegoroczne Święto Odrodzenia obchodzi naród polski pod znakiem 6-letniego Planu Gospodarczego, planu przebudowy i rozbudowy gospodarczej i kulturalnej, planu kładącego fundamenty pod budowę ustroju socjalistycznego. Fakt, iż już po 6 latach od historycznego momentu ogłoszenia haseł Manifestu PKWN mogliśmy przystąpić do realizacji planu budowy podstaw socjalizmu w Polsce, fakt, że w tak krótkim okresie naród nasz pod przewodem klasy robotniczej dokonał odbudowy kraju, stwarzając warunki do wkroczenia w nowy etap dziejowy, dowodzi, że słuszną była droga, po której kroczymy od chwili wyzwolenia.

Jeszcze nigdy w naszych dziejach przeobrażenia społeczno-ustrojowe nie były tak szybkie i nie sięgały tak głęboko we wszystkie dziedziny naszego życia. Lecz też nigdy jeszcze nie otwierały się tak szerokie perspektywy rozwojowe dla narodu polskiego. Są one wynikiem rewolucyjnych przemian zarówno w skali wewnętrznej jak i międzynarodowej, wynikiem objęcia władzy w Polsce przez masy ludowe z klasą robotniczą na czele, są one wynikiem olbrzymich przesunięć w układzie sił światowych na korzyść obozu postępu i pokoju.

Nie znaczy to jednak, że droga, jaką przebył naród polski w ciągu 6 lat, dzielących nas od ogłoszenia Manifestu Lipcowego, była łatwa do przebycia. Wymagała ona zarówno od kierowników naszej nawy państwowej, jak od każdego szarego człowieka pracy pełnego poświęcenia, wytrwałości i nieustępliwości w walce o lepsze jutro Polski. Dokonując historycznych reform społeczno-gospodarczych, nacjonalizacji przemysłu i reformy rolnej oraz reform ustrojowych, stanowiących źródło, z którego naród czerpie siły do pracy i walki o szczęśliwą przyszłość, trzeba było równocześnie zaleczyć potworne rany wojny, trzeba było nadto zabezpieczyć wysiłek twórczych sił narodu przed atakami wrogich sił wewnętrznych i zewnętrznych, trzeba było jak najskuteczniej przeciwdziałać wszystkim oporom hamującym marsz Polski Ludowej.

W walce o nową Polskę kształtowało się oblicze społeczeństwa, dokonywała się gruntowna przebudowa postawy psychicznej obywatela współuczestniczącego w doniosłych przemianach. Procesy te nie tylko trwają nadal, lecz przybierają na sile. Wyrazem tego jest walka o nowy socjalistyczny stosunek do pracy, szybko rozwijający się ruch współzawodnictwa, racjonalizatorstwa i nowatorstwa, troska o dobro społeczne, pęd do wiedzy i wzrost uświadomienia politycznego mas.

Stoimy dziś w obliczu niewspółmiernie donioślejszych zadań, niż te które zostały dotychczas wykonane. Wielkie cele planu 6-letniego wymagają nie tylko mobilizacji wszystkich twórczych sił narodu, lecz również pełnego uświadomienia sobie, przez szerokie rzesze pracujące zadań, jakie stawia ten plan na każdym odcinku naszego życia. Każdy człowiek pracy w Polsce Ludowej musi stać się świadomym współuczestnikiem wielkiego pochodu naszego narodu ku socjalizmowi. Dlatego też troska o człowieka, walka o nowe kadry, o wzrost wydajności pracy, o stałe podnoszenie poziomu fachowego i ideowego, staje się dziś zagadnieniem decydującej wagi. Elementy te stanowią nieodzowny czynnik zwycięstwa w wielkim dziele budowania nowej Polski.

Nie ulega wątpliwości, i dziś, po doświadczeniach minionego sześciolecia, przyznać musi każdy trzeźwo myślący Polak, że nasze imponujące osiągnięcia zawdzięczamy przede wszystkim serdecznej pomocy naszego Wielkiego Sojusznika — Związku Radzieckiego.

Wojna wyzwoleńcza, prowadzona przez bohaterską Armię Czerwoną, na której zwycięskich sztandarach widniały szczytne hasła wolności i sprawiedliwości społecznej — przyniosła nam wyzwolenie z podwójnego jarzma — jarzma hitlerowskiej okupacji i jarzma rodzimych i zagranicznych kapitalistów. Władzę w Polsce objął lud, a sama obecność Armii Czerwonej wystarczyła, by zabezpieczyć nasze historyczne zdobycze.

Przyjaźń zrodzona na polach bitewnych, scementowana wspólnie przelaną krwią żołnierzy radzieckich i polskich — okrzepła i umocniła się w niełatwym okresie budownictwa powojennego. Kraj nasz z trudem dźwigał się z ruin. Gdzie okiem rzucić: ruiny i zgliszcza. Związek Radziecki nie był w lepszym położeniu. Popalone wsie, rozbite bombami miasta, zniszczone fabryki i stratowane pola — oto co pozostało po najeździe hitlerowskich faszystów. A mimo to, mimo trudności, z jakimi borykał się nasz braterski sojusznik — on pierwszy wyciągnął do nas pomocną dłoń. Pomoc ta była bezinteresowna; nic wówczas nie mogliśmy dać i nikt nas nie pytał, czym będziemy mogli odpłacić się w przyszłości.

Dźwigając kraj ze zniszczeń i budując nowe życie, szliśmy drogą, pokazaną nam przez kraj radziecki. Nie potrzebowaliśmy błądzić po manowcach i szukać ścieżek wśród bezdroży, lecz mogliśmy dążyć prostym szlakiem, który utorowała Rewolucja Październikowa.

Pełną garścią możemy czerpać z radzieckich doświadczeń. Uczymy się rewolucyjnej czujności i dyscypliny. Prace Miczurina i Łysenki pokazują drogę naszemu rolnictwu, na doświadczeniach stachanowców uczą się kadry naszych przodowników pracy, z doświadczeń kołchoźników czerpią naukę pionierzy gospodarki spółdzielczej na wsi.

Realizacja Planu Trzyletniego — planu, który postawił kraj na nogi, który dźwignął z ruin nasz przemysł — była możliwa jedynie dzięki dostawom surowców i materiałów, płynącym ku nam zza wschodniej granicy. Dziś dzięki szerokiej pomocy Związku Radzieckiego mogliśmy postawić przed sobą gigantyczne zadania rozszerzonego Planu 6-letniego, planu rozbudowy gospodarczej i budowy podstaw socjalizmu.

Pomoc ZSRR, braterska ręka, wyciągnięta przez granicę, doświadczenia radzieckich budowniczych (Nowa Huta) w połączeniu z prężną siłą polskiej klasy robotniczej, prowadzonej przez partię, kierującą się genialną i zwycięską nauką Lenina-Stalina — oto gwarancja realizacji Wielkiego Planu, oto fundament naszej siły!

Dziś gdy imperializm wkroczył otwarcie na drogę agresji, gdy bomby amerykańskie mordują ludność bohaterskiej Korei, gdy drapieżne ręce kapitalistów wyciągają się zachłannie, by zniszczyć to, co ludzkość ma najcenniejszego, by zniszczyć Pokój — wiemy, że budując potęgę naszego kraju, realizując postawione nam zadania, umacniamy front pokoju.

Wiemy, że pod przewodnictwem Związku Radzieckiego, a przy boku państw demokracji ludowej, mając za sobą setki milionów uczciwych ludzi całego świata, tworzymy potężną fortecę, o którą niczym o skalistą opokę, rozbijają się zbrodnicze zapędy tych, którzy pragną znowu skąpać świat we krwi.

Świadomość, że na straży pokoju czuwa Związek Radziecki, czuwa jego wielki wódz i chorąży pokoju Józef Stalin, czuwają miliony ludzi radzieckich, czuwa bohaterska Armia ZSRR, armia obrońców Stalingradu i zdobywców Berlina, czuwają sprzymierzone siły demokracji ludowych i antywojenne siły całego świata, umożliwia nam pozytywną i twórczą pracę. Świadomość ta, to rękojmia naszego bezpieczeństwa i gwarancja naszej niezawisłości, to fundament, na którym poprzez realizację 6-letniego planu gospodarczego zbudujemy gmach Polski Socjalistycznej, Polski ludzi wolnych i szczęśliwych.

Z obrad Sejmu Ustawodawczego

Ustawa o Planie 6-letnim nowym Manifestem Lipcowym

Zniesienie sankcji i ograniczeń w stosunku do osób, które zgłosiły swą przynależność do narodowości niemieckiej

WARSZAWA (PAP). Dalszy ciąg obrad sejmowych miał przebieg następujący:

Po przerwie obiadowej Izba uchwaliła dalszą zmianę porządku dziennego uzupełniając go jeszcze jednym punktem, a mianowicie sprawozdaniem Komisji Prawniczej i Regulaminowej o rządowym projekcie ustawy, o zniesieniu sankcji oraz ograniczeń w stosunku do osób, które zgłosiły swą przynależność do narodowości niemieckiej.

Wicemarszałek Barcikowski udzielił głosu wicepremierowi, Aleksandrowi Zawadzkiemu, któ który powiedział m. in.:

Rząd i władza Polski Ludowej nie usprawiedliwiając żadnego wypadku zgłoszenia przez obywatela polskiego przynależności do narodowości niemieckiej, wykazały od początku swej działalności zrozumienie dla trudnej i tragicznej sytuacji w jakiej wielu z nich znalazło się zwłaszcza w szczególnych warunkach na części Ziem Zachodnich. Dlatego też znaczna większość tych ludzi na wspomnianych terenach nie podlegała sankcjom karnym, co znalazło również wyraz w dekrecie z dnia 28 czerwca 1946 r.

Chcemy wszystkim tym, mając na uwadze przede wszystkim ludzi pracy, którzy w tragiczne lata okupacji zawinili odstępstwem od swego narodu i swej polskiej ojczyzny dać możność naprawienia swych win w pracy dla Polski Ludowej. Chcemy położyć kres wszelkiej dyskryminacji w stosunku do nich, a zarazem wyrównać niezmierzona krzywdę, która spotkała z rąk okupanta rodzima ludność polska.

Przedłożony Wysokiej Izbie projekt ustawy — oświadczył mówca — znoszącej istniejące dotąd sankcje oraz ograniczenia w korzystaniu z pełni praw obywatelskich przez osoby winne zgłoszenia niemieckiej przynależności narodowej, stanowić będzie doniosły akt prawny w naszych stosunkach powojennych. Warunki do tego aktu dojrzały na drodze ugruntowania się i wzmocnienia władzy ludowej w Polsce oraz jej ogromnych osiągnięć we wszystkich dziedzinach życia politycznego, gospodarczego i społecznego.

W stosunku zaś do tych, którzy wykorzystując uzyskana volksliste, działali świadomie w służbie zaborczych i ludobójczych interesów okupanta hitlerowskiego, działalnością swoja przynosili szkodę i krzywdę narodowi polskiemu, zdradzali naród, stali się faszystowsko-hitlerowskimi zbrodniarzami — stosować będziemy z cała bezwzględnością surowe przepisy dekretu z 31 sierpnia 1944 r., zaostrzając nieustannie naszą czujność w oparciu o zdrową, miłującą swój kraj, swą ojczyznę, olbrzymią większość naszego narodu.

Wicepremier Zawadzki w imieniu Rządu wnosi o uchwalenie przedłożonej ustawy.

Przemówienie wicepremiera Zawadzkiego przyjęte zostało przez Izbę długotrwałymi oklaskami.

Sprawozdanie Komisji Prawniczej i Regulaminowej o rządowym projekcie ustawy, o zniesieniu sankcji oraz ograniczeń w stosunku do osób, które zgłosiły swą przynależność do narodowości niemieckiej złożył pos. Żmijewski (PZPR).

WARSZAWA (PAP) Debatę sejmową nad rządowym projektem ustawy o 6-letnim planie rozwoju gospodarczgo i budowy podstaw socjalizmu na lato 1950—1955 rozpoczęto sprawozdanie Komisji Planu Gospodarczgo i Budżetu, które złożył pos. Blinowski (PZPR).

Oprócz poprawek natury redakcyjno-stylistycznej, Komisja Planu Gospodarczego i Budżetu wniosła m. in. poprawkę, która stawia zadanie upowszechnienia systemu planowych zapobiegawczych remontów maszyn i urządzeń wytwórczych, dla skrócenia czasu trwania remontu. Ponadto inna poprawka komisji powiększa zadanie budowy nowych dróg o nawierzchni twardej do ponad 6.500 km.

W zakresie rozwoju oświaty komisja wprowadziła poprawkę, która stawia zadanie zwiększenia w r. 1955 liczby absolwentów klasy VII szkół podstawowych do 350 tys., tj. o 61 proc., w tym na wsi o 89 proc. Liczba izb lekcyjnych w tych szkołach powiększy się do 87 tys., dzięki czemu nastąpi zmniejszenie obciążenia izb szkolnych o ok. 15 proc.

Ostatni mówca w dyskusji, pos. Polewka (PZPR), przedstawił potężne rozmiary budownictwa przemysłowego i innych inwestycji w woj. krakowskim w okresie Planu 6-letniego.

Podczas przemówienia posła Polewki przybywa na salę obrad Prezydent Bierut, którego wita wicemarszałek Sejmu Zambrowski. Owacyjnie przyjętemu przez całą Izbę Prezydentowi Bierutowi towarzyszy szef kancelarii Rady Państwa min. Rybicki. Wszyscy posłowie wstają i długo manifestacyjnie witają Prezydenta R. P., który z loży serdecznie odpowiada na owacje.

Po zamknięciu rozprawy nad rządowym projektem ustawy o Planie 6-letnim zabiera głos wiceprezes Rady Ministrów Hilary Minc. Powiedział on m. in.:

W ciężkiej i trudnej walce były przetwarzane w czyn słowa historycznego Lipcowego Manifestu. Wszelkimi, najbardziej zbrodniczymi metodami, walczył z nami imperializm zagraniczny, walczyła z nami reakcja polska, wydziedziczeni kapitaliści i obszarnicy i ich sługi. Ale odnieśliśmy w tej walce historyczne zwycięstwo, bo były z nami masy pracujące Polski, ich niewyczerpana aktywność i ich niewyczerpana ofiarność, bo były z nami siły postępu i pokoju na całym świecie, bo był z nami wielki kraj zwycięskiego socjalizmu — Związek Radziecki, bo ani na chwilę nie opuszczała nas pomoc genialnej myśli i mocarnej dłoni Wielkiego Stalina. (Burzliwe oklaski)

Wypełniliśmy słowa Manifestu Lipcowego, rozbiliśmy reakcję, ugruntowaliśmy władzę ludowę i Polska, w sposób trwały, weszła na drogę rozwoju — ku socjalizmowi.

Dziś, uchwalając Plan 6-letni, wchodzimy w nowy etap rozwoju, w etap przyśpieszonego i coraz bardziej potężnego rozwoju sił wytwórczych, w etap wielkiej socjalistycznej ofensywy przeciwko pozostałościom kapitalizmu w naszym kraju, w etap budowy podstaw socjalizmu.

W ten sposób ustawa o Planie 6-letnim staje się jakby nowym Lipcowym Manifestem, manifestem, który otwiera nową kartę w historii narodu. W etap ten wchodzimy z nierównie mocniejszą i potężniejszą władzą ludową, niż to było przed sześciu laty, z nierównie bardziej zorganizowanymi i bardziej świadomymi masami ludowymi, niż to było przed sześciu laty. W etap ten wchodzimy, uskrzydleni wielkimi historycznymi zwycięstwami i potężnie uzbrojeni w krystalicznie jasną i przejrzystą marksistowsko-leninowską myśl i naukę o drogach, wiodących ku zwycięstwu socjalizmu.

W imieniu Rządu Rzeczypospolitej proszę Wysoką Izbę o przyjęcie ustawy o planie rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu na lata 1950 — 1955.

Niech ta ustawa stanie się nowym Manifestem Lipcowym, który, nie ulega wątpliwości, zostanie tak samo zwycięsko zrealizowany jak manifest Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 22 lipca 1944 roku. (Burzliwe i długotrwałe oklaski).

Ustawa o Planie 6-letnim uchwalona

Gdy wicepremier Minc prosi w imieniu Rządu o przyjęcie ustawy i wyraża życzenie, by ustawa o Planie 6-letnim stała się nowym Manifestem Lipcowym, tak samo zwycięsko realizowanym jak Manifest PKWN, na sali zrywają się długotrwałe oklaski.

W drugim i trzecim czytaniu Sejm jednomyślnie, wśród ogólnego entuzjazmu, przyjął rządowy projekt ustawy o 6-letnim planie rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu na lata 1950 — 1955.

Posłowie i dłuższy czas oklaskami wyrażają w imieniu całego narodu nieugiętą wolę zrealizowania ambitnych zadań Planu. W kierunku loży Prezydenta zwracają się oczy wszystkich posłów i publiczności. Z ław poselskich zrywają się okrzyki: „Niech żyje nasz Prezydent Bolesław Bierut!" — na co Prezydent odpowiada okrzykiem: „Niech żyje Sejm Rzeczypospolitej!" Wywołuje to nowe wybuchy entuzjazmu. Padają okrzyki na cześć zwycięskiej realizacji Planu 6-letniego i sojuszu robotniczo-chłopskiego.

Wicemarszałek Barcikowski uroczyście stwierdza, że Sejm jednomyślnie uchwalił ustawę o 6-letnim planie rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu na lata 1950 — 1955. Przez dłuższą chwilę trwa manifestacja uczuć radości.

W ostatnim punkcie porządku dziennego pos. Kita (ZSL), referując sprawozdanie Komisji Prawniczej i Regulaminowej o rządowym projekcie ustawy o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy podkreśla, że prawidłowa działalność aparatu Państwa wymaga zabezpieczenia ciągłości pracy ustawodawczej. Sejm w drugim i trzecim czytaniu uchwalił projekt ustawy jednomyślnie.

Wicemarszałek Barcikowski zawiadamia następnie Izbę o otrzymaniu pisma od prezesa Rady Ministrów w sprawie zarządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21. 7. 1950 r. o zamknięciu zwyczajnej sesji wiosennej Sejmu Ustawodawczego, zwołanej w dniu 26. 4. 1950 r.

Na tym wicemarszałek Barcikowski zamknął posiedzenie.

Prezydent R. P. Bolesław Bierut opuścił salę, żegnany hucznymi oklaskami całej Izby.

„Przyjaźń zwycięża"

Z Kongresu SED w Berlinie

BERLIN (PAP). Na piątkowym przedpołudniowym posiedzeniu III Kongresu SED przemówienie powitalne wygłosił w imieniu KC WKP(b) sekretarz KC WKP (b) Susłow, przyjęty burzliwą owacją. Przemówienie jego było wielokrotnie przerywane długo niemilknącymi oklaskami i okrzykami na cześć wielkiego Stalina i na cześć WKP (b).

Susłow mówiąc, że partia komunistyczna Związku Radzieckiego i cały naród radziecki z wielką uwagą śledzą prace III zjazdu Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności, przekazał zjazdowi braterskie pozdrowienia Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Po przemówieniu Susłowa olbrzymia sala kongresowa zabrzmiała burzą oklasków. Wszyscy wstali z miejsc i skandowali imię Stalina, a następnie popłynęła pieśń Międzynarodówki, odśpiewana w rozmaitych językach przez delegatów i gości.

* * *

W dniu 21 lipca członek Biura Politycznego i sekretarz KC PZPR Józef Cyrankiewicz wygłosił na III zjeździe SED przemówienie powitalne, które wszyscy uczestnicy zjazdu przyjęli owacyjnie, manifestując na rzecz przyjaźni między narodem niemieckim i polskim.

Gdy mówca wspomniał nazwisko Bolesława Bieruta, delegaci urządzili manifestację na jego cześć, a gdy padło słowo o granicy pokoju i przyjaźni na Odrze i Nysie wszyscy delegaci powstali z miejsc i skandując słowa „Freundschaft siegt" (przyjaźń zwycięża), przyjmowali owacyjnie oświadczenie mówcy.

Jongdong wyzwolony

MOSKWA (PAP) Agencja TASS donosi z Phenianu: Kwatera główna armii ludowej Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej podała komunikat 20 lipca wieczorem treści następującej:

Oddziały armii ludowej kontynuują ofensywę na wszystkich odcinkach frontu, przezwyciężając opór wojsk amerykańskich. W rejonie wybrzeża wschodniego oddziały armii ludowej wyzwoliły szereg ośrodków powiatowych i gminnych i kontynuują ofensywę. 18 lipca oddziały armii ludowej wyzwoliły miasto Jongdong, port na wybrzeżu prowincji północny Kensan. Ludność wyzwolonego Jongdongu gorąco witała oddziały armii ludowej.

GKKF nagradza sportowców

WARSZAWA (PAP). Z okazji Święta Odrodzenia Główny Komitet Kultury Fizycznej wyróżnił i nagrodził premiami wielu sportowców, działaczy i trenerów.

Acheson odrzucił pokojowe propozycje Nehru

WASZYNGTON (PAP). Departament stanu opublikował notę sekretarza stanu Achesona do premiera Indij Pandit Nehru w odpowiedzi na pismo Nehru w sprawie pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej. Acheson odrzucił propozycję Nehru dopuszczenia rządu ludowego Chin do Organizacji Narodów Zjednoczonych, oświadczając że uregulowanie problemu chińskiego nie powinno być następstwem „bezprawna agresja" o którą Acheson gołosłownie oskarża północnych Koreańczyków.

Departament stanu opublikował również odpowiedź Nehru na notę Achesona z 19 lipca. Nehru wskazuje w swej odpowiedzi, że jego propozycja, zmierzająca do usunięcia istniejącego impasu w Radzie Bezpieczeństwa z tym, aby przedstawiciele rządu ludowego Chińskiej Republiki Ludowej mogli zająć swe miejsce w Radzie i aby Związek Radziecki mógł powrócić do Rady, miała na celu realizację polityki pokoju i poparcie dla ONZ. Propozycja ta „wysunięta została w nadziei, że stworzy odpowiednią atmosferę dla pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej. Nie sądzę, aby dopuszczenie Chin do Rady Bezpieczeństwa pobudzało agresję.

Działania partyzantów w Korei południowej

LONDYN (PAP). Specjalny korespondent „Manchester Guardian" stwierdza, że w Korei południowej, znajdującej się jeszcze pod okupacją, wzmaga się opór narodu koreańskiego przeciwko agresji amerykańskiej. W wielu miejscowościach, na niewyzwolonych obszarach, oddziały partyzanckie liczące po kilkuset ludzi walczą z wojskami amerykańskimi. Niedawno w rejonie na północ od Taegu zanotowano 8 starć zbrojnych a 18 lipca — 6 starć zbrojnych. Jeden z oddziałów partyzanckich operuje w odległości 20 mil na północ od Pusan — głównego portu, przez który odbywa się zaopatrzenie wojsk amerykańskich.

Depesza J. Stalina do premiera Cyrankiewicza

WARSZAWA (PAP). Generalissimus Stalin nadesłał do premiera Cyrankiewicza następującą depeszę:

Premier Rzeczypospolitej Polskiej
Pan J. Cyrankiewicz
Warszawa.

Z okazji Święta Narodowego — rocznicy Odrodzenia Rzeczypospolitej Polskiej — proszę przyjąć, Panie Premierze, moje serdeczne pozdrowienia dla narodu polskiego, Rządu Rzeczypospolitej i Pana osobiście.

Naród radziecki życzy bratniemu narodowi polskiemu dalszych sukcesów w dziele budownictwa ludowej demokratycznej Polski.

(—) J. STALIN.

Gratulacje z okazji Święta Odrodzenia

Z okazji polskiego Święta Odrodzenia na ręce Prezydenta Bieruta wpłynęły depesze gratulacyjne od prezydenta Niemieckiej Republiki Demokratycznej Wilhelma Piecka, przewodniczącego centralnego rządu Chińskiej Republiki Ludowej Mao Tse-Tunga, prezydenta Republiki Czechosłowackiej Klementa Gottwalda.

Na ręce premiera Cyrankiewicza wpłynęła depesza gratulacyjna od premiera i ministra spraw zagranicznych centralnego rządu ludowego Chińskiej Republiki Ludowej — Chou En Lai'a.

Na ręce ministra spraw zagranicznych Modzelewskiego gratulacje nadesłał wiceminister spraw zagranicznych ZSRR — A. Gromyko.

Sukces łódzkiego zespołu świetlicowego

ŁÓDŹ (k) W ub. środę wyjechał do Berlina zespół robotniczy baletowy Państwowych Zakładów Przemysłu Bawełnianego nr 8 im. Harnama w Łodzi.

Jak się dowiadujemy, goście polscy przyjęci zostali przez władze i robotników stolicy NRD bardzo serdecznie a ich występ w Berlinie zakończył się pełnym sukcesem artystycznym. Popis robotniczego baletu polskiego oklaskiwany był żywiołowo przez widzów. Przy tej okazji goście łódzcy otrzymali wiązanki kwiatów a wygłoszone przemówienia świadczyły, że pomiędzy robotnikami polskimi a niemieckimi jest dużo momentów, które je łączy. Ludowe tańce polskie spotkały się ze szczególnie entuzjastycznym przyjęciem ze strony licznych widzów.

Potępienie metod rządu francuskiego

GENEWA (PAP). Jak donoszą z Paryża, Biuro Polityczne Francuskiej Partii Komunistycznej w ogłoszonym komunikacie potępia metody rządu, który sprzeciwił się odbyciu w Zgromadzeniu Narodowym dyskusji przed wakacjami parlamentarnymi na temat zagranicznej polityki reakcji i wojny, uprawianej na rozkaz imperialistów amerykańskich.

Biuro Polityczne, zaalarmowane powagą sytuacji międzynarodowej, wzywa pracujących do wzmożenia wysiłków dla ocalenia pokoju i zebrania podpisów wszystkich uczciwych ludzi pod apelem sztokholmskim.

Biuro Polityczne wzywa, w szczególności komunistów, do poparcia wysiłków bojowników o wolność i pokój całego ruchu robotniczego i demokratycznego, celem wysłania licznej i reprezentatywnej delegacji francuskiej na II Światowy Kongres Zwolenników Pokoju, który odbędzie się w październiku w Warszawie.

10 lat władzy radzieckiej w republikach nadbałtyckich

MOSKWA (PAP). Rada Ministrów ZSRR i KC WKP (b) skierowały listy powitalne do Prezydiów Rad Najwyższych, do Rad Ministrów i Komitetów Centralnych Partii Komunistycznych Łotwy, Litwy i Estonii w związku z przypadającą dnia 21 lipca 10 rocznicą proklamowania władzy radzieckiej w tych republikach.

Rada Ministrów ZSRR i KC WKP (b) przesyłają gorące pozdrowienia robotnikom, kołchoźnikom, inteligencji i wszystkim pracującym Łotewskiej SRR, Litewskiej SRR i Estońskiej SRR. Listy podkreślają, że zlikwidowanie 10 lat temu antyludowego reżimu faszystowskiego i utworzenie republik radzieckich, umożliwiło masom pracującym Łotwy, Litwy i Estonii, pod kierownictwem partii komunistycznej i przy braterskiej pomocy wielkiego narodu rosyjskiego i innych narodów ZSRR, osiągnięcie wielkich sukcesów w dziele gospodarczego i kulturalnego rozwoju swych republik.

1944 — 1950

Lata Wielkiej Przemiany

Są lata ubogie w treść, puste i monotonne, wlokące się pasmem nieciekawych dni, lecz są też lata, które gnają naprzód, zostawiając poza sobą czas, które druzgocą stary porządek i budują na gruzach dnia wczorajszego nowe, zupełnie odmienne życie. Cofnijmy się w przeszłość i przypomnijmy sobie choćby okres sześciolecia, zamknięty latami 1930 i 1936. Czym się różnił lipiec 1930 roku od lipca, który przyszedł w 6 lat później? Jasne, że były zmiany, lecz wyrażały się one jedynie pogłębieniem faszyzacji kraju, rosnącym kryzysem, większą ilością strajków. To były zmiany ilościowe, które nieuchronnie doprowadzić musiały do zmian jakościowych, do wydarzeń, jakie nadciągnęły później.

Dobrze pamiętamy ten czas — czas Wielkiej Przemiany — zapoczątkowany historycznym Manifestem, zamknięty dniem dzisiejszym. 1944 rok, to kolumny czołgów, płynące szosami, to Majdanek i stratowane żyta, to wioski rozkwitłe pożarem, dudnienie dalekich dział, to nasz niełatwy start w Demokrację. Rok 1950 to traktory i Zgorzelec, to gmachy nowej Warszawy, pierwsze żniwa w spółdz. produkcyjnych, miliony podpisów złożonych pod Apelem Pokoju, to rok startu w Plan Sześcioletni, rok startu w Socjalizm. Dwie daty, jak dwa kamienie milowe, znaczące początek naszej drogi i koniec pierwszego etapu.

Od wielu dziesiątków lat dymią kominy kopalni „Prezydent". Wieże wyciągowe strzelają w niskie, brudne niebo. Na dole, w mrocznych sztolniach, w wilgotnych, rozjaśnionych migotliwym błyskaniem górniczych latarek „przodkach" szumią taśmy gumowych transporterów i ostro gwiżdżą świdry. Gdy ciasną klatką windy zjedziesz w dół i

Foto — A. Bohusz (Katowice)

wciągniesz w płuca przesnute węglem powietrze kopalni, pomyślisz że nic tu się nie zmieniło. Po paru minutach zrozumiesz jednak sens przemian, jakie tu zaszły. Dawniej transporterem płynęło złoto do bankowych sejfów, dziś płynie nim energia poruszająca tryby Planu Sześcioletniego. Dawniej bezrobotni górnicy ciągnęli miał z „bieda-szybów", dziś rębacz z kopalni „Polska" Wiktor Markiewka wzywa cały kraj do długofalowego współzawodnictwa. Dawniej wypluwano płuca w zatęchłych filarach, dziś Opera Śląska występuje przed górnikami, odpoczywającymi w Zakopanem. Dawniej były redukcje, lokauty i strajki, dziś jest „Karta Górnicza". Dawniej właścicielami kopalni „Prezydent" było kilku akcjonariuszy, dziś akcjonariuszami jesteśmy wszyscy. I Ty i ja. Spełniły się słowa, jakie padły przed sześciu laty w Chełmie.

Zimy Józefa Górnego były ciężkie i głodne. Czekało się wiosny, jak zbawienia. Wiosną znów szedł na budowę. Nabierał kielnią wapna i wiązał nim cegły. Powoli, warstwa po warstwie rosły mury ciasnych, czynszowych kamienic i wznosiły się jasne, podmiejskie wille. Stawały kamienice, z których wyrzucano później rodziny Górnych, Kacprzaków i Mazurów za to, że nie mogły na czas zapłacić komornego, stawały wille, w których mieszkali Szajblerowie, Sosnkowscy i Mościccy. Aż przyszło to, co przyjść musiało: i na Szajblerów i na Kacprzaków runęła wojna. Pożar strawił wille, bomby rozbiły mury kamienic. Gdy przewaliło się wszystko — nie było Szajblera, ani Mościckiego. Józef Górny pozostał. I dziś znów nabiera kielnia wapna. Rosną domy na Muranowie, wartkim nurtem rwie „potok". Dziesiątki i setki Górnych i Mazurów stoi na wysokich rusztowaniach i buduje szkoły i szpitale, fabryki i domy. Dziesiątki i setki murarzy Polski Ludowej ciągnie pod niebo ściany jasnych gmachów, buduje Polskę słoneczną i pogodną, taką, jaką pokazał im przed sześciu laty Manifest, który przybiegł do nich spoza płonącej linii frontu.

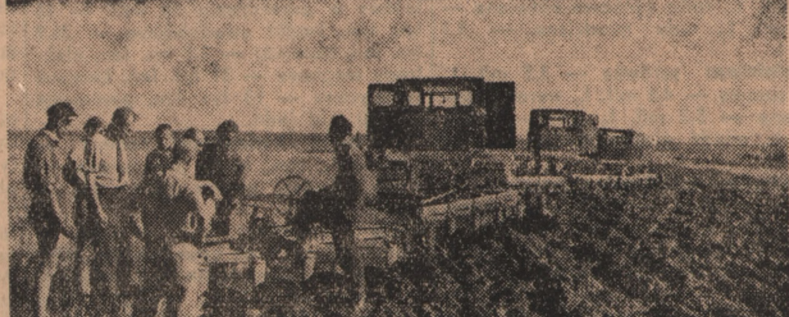

Suną polem kombajny i snopowiązałki. Warkot traktorów napełnia powietrze. W dali jaśnieją ściany pałacu. Lipcowe słońce lśni w szybach. W pałacu wypoczywają dzieci łódzkich włókniarzy. Pokotem kładą się kłosy. Nie dzielą pola graniczne miedze. Traktorzysta Michalczuk był robotnikiem w majątku na Wileńszczyźnie. W obcą ziemię wsiewał ziarno i do obcych stodół zwoził plony. Później szedł z Pierwszą Dywizją dalekim, bojowym szlakiem, wiodącym spod Orszy i Smoleńska aż pod kancelarię Rzeszy. Torował drogę słowom Manifestu. Dzisiaj prowadzi kombajn. Toruje drogę socjalizmowi. I jak przed tym nie zatrzymały go betonowe bunkry Wału Pomorskiego, okopy i wybuchy granatów, tak i teraz nie zdołają powstrzymać go pogróżki zachodnich obłąkańców, czy podszepty ich rodzimych popleczników. Traktorzysta Michalczuk, który potrafił wywalczyć zwycięstwo potrafi również utrzymać pokój.

Są ich tysiące i nazywają się rozmaicie. Prowadzą nocą pociągi, mknące wskroś poprzez Polskę. Zawieszeni w kabinach portowych dźwigów sypią węgiel do ładowni przycumowanych u nabrzeży frachtowców. Stoją przy krosnach, czujnie i uważnie walcząc wzmożoną produkcją o wykonanie Planu, o trwały i prawdziwy Pokój.. Sypią koks w czerwone wnętrza hutniczych pieców. Ciągną traktorami wieloskibowe pługi, już dzisiaj przygotowując ziemię na czas jesiennych siewów. Nabierają sił w słonecznych domach wypoczynkowych, które dawniej widzieli tylko w kinie, czy na pocztówkach. Siedzą przy biurkach nocami i kreślą plany fabryk, dróg i miast. Obsypani rojem fioletowych iskier spawają blachy w kadłubach drobnicowców, powstających w halach ogromnej stoczni. Codzienną pracą budują socjalizm, utrwalają pokój. Manifet Lipcowy pokazał im drogę. Czcza Jego rocznicę wzmożonym wysiłkiem, wspaniałymi zobowiązaniami produkcyjnymi. Widzicie ich wszędzie, są i wśród Was. Nowi ludzie nowej Polski, Ludzie Planu Sześcioletniego, ludzie Nowej Huty. Ci, którzy podjęli zadania jakimi obarczył ich przed sześciu laty historyczny Manifest PKWN-u.

Są lata ubogie w treść, puste i monotonne, wlokące się pasmem nieciekawych dni, lecz są też lata, które gnają naprzód, zostawiając poza sobą czas, które druzgocą stary porządek i budują na gruzach dnia wczorajszego nowe, zupełnie odmienne życie. Takim właśnie było miniona sześciolecie, zapoczątkowane Manifestem Lipcowym, zakończone startem w Plan Sześcioletni. Takimi będą lata, które idą, lata wzmożonego wysiłku, lata realizacji największego przedsięwzięcia Polski Ludowej, lata wytężonej walki o pokój i socjalizm.

LES

Przybyli do zespołu PGR Żdżarynka inżynierowie radzieccy odbyli szereg pogadanek z obsługą kombajnów i traktorów: Inżynierowie objaśniają użycie pługów 10 skibowych do traktora „Stalinlec". Foto — Film Polski

6-letni plan gospodarczy

Ważniejsze postanowienia ustawy

Rozdział I

Podstawowe zadania planu

Historyczne zwycięstwo Związku Radzieckiego w drugiej wojnie światowej nad faszystowskimi Niemcami i ich sojusznikami oraz wyzwolenie Polski przez bohaterską Armię Radziecką, która przyszła z odsieczą bohaterskiej walce mas ludowych Polski przeciwko okupantom hitlerowskim i rodzimym wyzyskiwaczom zmieniły dotychczasowy bieg historii naszego narodu.

Dzięki zwycięstwu ZSRR, które wyrosło z pełnego triumfu Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej, polskie masy ludowe, z klasą robotniczą na czele, obaliły panowanie kapitalistów i obszarników i objęły w Polsce rządy, ustanawiając i utrwalając państwo demokracji ludowej, spełniające podstawowe funkcje dyktatury proletariatu.

Dzięki objęciu władzy przez masy ludowe i przeprowadzeniu rewolucyjnych przeobrażeń społeczno-gospodarczych, znajdujących swój wyraz w reformie rolnej i przejęciu na własność państwa kluczowych pozycji gospodarki narodowej oraz dzięki wszechstronnej pomocy Związku Radzieckiego, udzielanej Polsce Ludowej od chwili jej powstania, kraj nasz mógł wyzwolić się z zależności od kapitału zagranicznego, złamać kapitalistyczne okowy, krępujące rozwój sił wytwórczych i wejść w sposób trwały na drogę socjalistycznego budownictwa. Władza ludowa objęła rządy w kraju zniszczonym wskutek działań wojennych i okupacji hitlerowskiej. Z ręki hitlerowskich oprawców zginęło 6 milionów obywateli polskich, 1 milion 600 tys. osób częściowo lub całkowicie straciło zdolność do pracy.

Zniszczenia wojenne i rekwizycje doprowadziły do zniszczenia majątku narodowego o około 38 proc. Zniszczenia wojenne i skutki gospodarki okupantów poważnie obniżyły poziom sił wytwórczych i stopę życiową mas pracujących nawet w porównaniu z niskim poziomem przedwojennej kapitalistyczno-obszarniczej Polski. W warunkich kapitalizmu trzeba by całych dziesięcioleci, aby wyrównać takie szkody zadane przez wojnę.

Dzięki objęciu władzy przez masy ludowe i przepędzeniu wielkich kapitalistów i obszarników oraz dzięki pomocy Związku Radzieckiego, możliwa stała się szybka odbudowa kraju w wyjątkowo krótkim okresie czasu.

Po przezwyciężeniu pierwszych trudności powojennych i utrwaleniu zrębów gospodarki planowej, z inicjatywy Polskiej Partii Robotniczej uchwalono trzyletni plan odbudowy gospodarczej. Plan ten, obejmujący lata 1947—1949, został przedterminowo i zwycięsko zrealizowany.

W wyniku wykonania planu trzyletniego została w zasadzie zakończona odbudowa gospodarcza, — został osiągnięty poważny rozwój sił wytwórczych kraju, zarówno w porównaniu z r. 1946, jak i w porównaniu z poziomem przedwojennym, — wzrosła stopa życiowa mas pracujących ponad poziom przedwojenny i została zapoczątkowana rewolucja kulturalna.

W r. 1946 globalna produkcja wielkiego i średniego przemysłu wynosiła 6,5 miliarda zł wg cen niezmiennych czyli 75 proc. poziomu przedwojennego, a w r. 1949 osiągnęła już 15,3 miliardów zł czyli 177 proc. poziomu przedwojennego. W przeliczeniu na jednego mieszkańca wartość produkcji wielkiego i średniego przemysłu wyniosła 250 proc. w porównaniu do okresu przedwojennego. Szczególnie silnie wzrosła produkcja środków wytwórczości, której udział w ogólnej wartości produkcji przemysłu i rzemiosła wzrósł z 47 proc. w r. 1938 i 51 proc. w r. 1946 — do 54 proc. w r. 1949.

W r. 1949 wyprodukowaliśmy 8,3 mild. kWh energii elektrycznej czyli o 108 proc. więcej niż przed wojną, — 74,1 mil. ton węgla czyli o 94 proc. więcej niż przed wojną, — produkcja stali osiągnęła 2,3 mil. ton, przekraczając poziom przedwojenny o 60 proc. Uruchomiono na wielokrotnie większą niż przed wojną skalę produkcję parowozów i wagonów kolejowych, zapoczątkowano produkcję traktorów i samochodów ciężarowych. Produkcja obrabiarek do metali i drzewa osiągnęła 10,6 tys. ton, przekraczając poziom przedwojenny o 494 proc., produkcja maszyn i narzędzi rolniczych osiągnęła 174 proc. poziomu przedwojennego.

Produkcja azotniaku wzrosła o 111 proc., a superfosfatu mineralnego o 140 proc.

W zakresie artykułów przemysłowych bezpośredniego spożycia produkcja tkanin bawełnianych wynosiła w r. 1949 64,6 tys. ton, przekraczając poziom przedwojenny o 24 proc.; produkcja tkanin wełnianych — 28,1 tys. ton, osiągając poziom o 34 proc. wyższy niż przed wojną, produkcja papieru wyniosła — 265,2 tys. ton, czyli o 30 proc. więcej niż przed wojną, produkcja cukru w kampanii 1949-50 — 745,3 tys. ton, czyli o 52 proc. więcej niż w kampanii 1938-39.

Udział produkcji przemysłowej w łącznej wartości produkcji całego przemysłu i rolnictwa, licząc w cenach niezmiennych, wzrósł z 51,8 proc. w roku 1937 do 66,5 proc. w 1949 r.

Wszystkie te dane świadczą o osiągniętym w okresie planu trzyletniego wydatnym postępie w dziedzinie uprzemysłowienia kraju. Podczas gdy przemysł w okresie planu trzyletniego rozwijał się na podstawie wielkiej socjalistycznej gospodarki, rolnictwo opierało się w swojej przeważającej masie, na rozproszonych indywidualnych gospodarstwach chłopskich. Jednakże dzięki przeprowadzonej reformie rolnej rosnącej pomocy, udzielanej przez państwo małym i średnim gospodarstwom chłopskim, polityce ograniczania wyzysku kapitalistycznego na wsi oraz dzięki rozwojowi państwowych gospodarstw rolnych, wzrosła również poważnie produkcja rolna. Wartość produkcji rolnej na jednego mieszkańca wyniosła w r. 1949 więcej niż przed wojną, przy czym produkcja roślinna przekroczyła poziom przedwojenny o 24 proc., a produkcja zwierzęca o 12 proc. Znacznie przekroczony został przedwojenny poziom transportu kolejowego i samochodowego, przeładunków portowych i żeglugi morskiej.

W wyniku wzrostu produkcji dochód narodowy Polski był w 1949 r. ponad ¼ większy niż przed wojną. Wzrostowi dochodu narodowego towarzyszył silny wzrost akumulacji. W okresie planu trzyletniego zrealizowane zostały w ramach planu inwestycyjnego ogólne nakłady wartości około 790 mld. złotych w cenach 1950 r.

Trzyletni Plan Odbudowy Gospodarczej stawiał zadanie wydatnego podniesienia stopy życiowej ludności i przekroczenia pod tym względem poziomu przedwojennego. Zadanie to zostało zrealizowane. Spożycie najważniejszych artykułów, które w r. 1946 kształtowało się w przeliczeniu na jednego mieszkańca znacznie niżej niż przed wojną, wzrosło wydatnie i w szeregu artykułów przekroczyło znacznie poziom przedwojenny. Spożycie mąki pszennej na jednego mieszkańca w r. 1949 było o 31 proc. wyższe niż przed wojną, spożycie jaj o 19 proc., mięsa o 25 proc., cukru o 53 proc., tkanin bawełnianych o 17 proc., a tkanin wełnianych o 61 proc. większe niż przed wojną.

Przeciętne płace realne pracowników fizycznych i umysłowych łącznie wzrosły w r. 1949 dwukrotnie w porównaniu z r. 1946, w rezultacie czego przekroczyły znacznie poziom przedwojenny.

Jednocześnie pracownicy korzystali z poważnych osiągnięć w dziedzinie rozwoju ubezpieczeń społecznych, których cały koszt obciążył zakłady pracy i szerokiego rozwoju wczasów pracowniczych. Została stworzona nowa instytucja zasiłków rodzinnych, stanowiąca dodatkowy, poważny element płacy zarobkowej.

W wyniku reformy rolnej, osadnictwa na ziemiach odzyskanych oraz polityki ekonomicznej państwa ludowego, konsekwentnie realizującej pomoc małorolnym i średniorolnym chłopom, wydatnie poprawiło się ich położenie materialne. Dzięki rozparcelowaniu majątków obszarniczych i ograniczaniu wyzysku uprawianego przez bogaczy wiejskich, dzięki polityce opłacalnych cen rolniczych oraz państwowej pomocy kredytowej i inwestycyjnej dla małych i średnich gospodarstw, dochody tych gospodarstw znacznie wzrosły w porównaniu z okresem przedwojennym. W okresie planu trzyletniego podniósł się poziom zdrowotności i nastąpił poważny spadek śmiertelności w stosunku do okresu przedwojennego, rozszerzył się zasadniczo zakres opieki nad matką i dzieckiem, nastąpił rozwój szkolnictwa wszystkich szczebli i udostępnienie go masom pracującym, nastąpiło upowszechnienie kultury.

W rezultacie wykonania planu trzyletniego, zagospodarowane zostały i złączone w jedną całość gospodarczą z resztą kraju ziemie odzyskane. Potencjał gospodarczy ziem odzyskanych, odbudowany ze zniszczeń wojennych i uruchomiony wysiłkiem polskich mas pracujących, stał się jedną z podstaw szybkiego rozwoju gospodarczego całego kraju.

W rezultacie wykonania planu trzyletniego sektor socjalistyczny gospodarki narodowej poważnie wzmocnił się i rozszerzył.

Gdy w r. 1946 produkcja przemysłu socjalistycznego stanowiła 79 proc. wartości produkcji łącznej całego przemysłu i rzemiosła, w r. 1949 udział ten wzrósł do 89 proc. W rolnictwie wartość produkcji gospodarstw państwo-

6-letni plan rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu

WAŻNIEJSZE POSTANOWIENIA USTAWY

wych wzrosła z 1,6 proc. w 1946 r. do 6,4 proc. w 1949 r. ogólnej wartości produkcji rolnej. W ostatnim roku planu trzyletniego został zapoczątkowany rozwój rolniczej spółdzielczości produkcyjnej. Poza państwowymi gospodarstwami rolnymi i spółdzielniami produkcyjnymi sektor socjalistyczny w rolnictwie reprezentowany był przez spółdzielcze i państwowe ośrodki maszynowe.

Handel państwowy i spółdzielczy, który w roku 1946 obejmował 80 proc. obrotów hurtowych i 22 proc. obrotów detalicznych, w r. 1949 objął blisko 100 proc. obrotów hurtowych i 55 proc. obrotów detalicznych.

Skup zboża i mięsa został całkowicie przejęty przez sektor socjalistyczny. Państwo Ludowe zrealizowało monopol sektora socjalistycznego w dziedzinie handlu zagranicznego.

W związku ze zmianami struktury społeczno-gospodarczej kraju, zmieniła się radykalnie struktura klasowa ludności. Liczba osób utrzymujących się z pracy najemnej, poza rolnictwem wzrosła z 18,2 proc. ludności w okresie przedwojennym na 35,9 proc. w 1949 r. Zostało zlikwidowane bezrobocie, plaga mas pracujących kapitalistyczno-obszarniczej Polski, a przeludnienie rolnicze, które przed wojną szacowano w Polsce na ok. 8 milj. osób, zostało zredukowane do niewielkich rozmiarów.

Wzrost świadomości i bojowości politycznej oraz aktywności produkcyjnej klasy robotniczej, rozwój ruchu współzawodnictwa pracy i ruchu racjonalizatorskiego, umocnienie sojuszu robotniczo-chłopskiego i wzrost świadomości pracujących mas chłopskich, włączenie się przeważającej części inteligencji pracującej w dzieło budownictwa socjalistycznego, wzrost czynnego udziału w życiu gospodarczym i społecznym kobiet i młodzieży — zdecydowały o pomyślnym wykonaniu planu trzyletniego.

Wyniki osiągnięte w okresie odbudowy umożliwiają przejście do nowego etapu budownictwa socjalistycznego, postawienie gospodarce narodowej nowych zadań w dziedzinie rozwoju sił wytwórczych i przebudowy społecznej. Zgodnie z wytycznymi, uchwalonymi w grudniu 1948 r. przez I Kongres Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, sześcioletni plan rozwoju i przebudowy gospodarczej Polski jest planem wielkiego rozwoju sił wytwórczych, wzrostu dobrobytu mas pracujących, rozkwitu kultury, planem budowy podstaw socjalizmu w Polsce.

Zbudowanie podstaw socjalizmu oznacza:

1) Znaczne podniesienie poziomu sił wytwórczych ze szczególnym uwzględnieniem produkcji środków wytwórczości.

2) Okiełznanie i ograniczenie elementów kapitalistycznych w tych dziedzinach naszej gospodarki, w których jeszcze one występują oraz dalsze ich stopniowe wypieranie, a następnie likwidowanie jako klasy.

3) Dobrowolne przekształcenie poważnej części gospodarstw małorolnych i średniorolnych w gospodarstwa zespołowe — socjalistyczne spółdzielnie produkcyjne i zamykanie przez to źródeł rozwoju kapitalizmu.

4) Oparte na zasadach socjalistycznej solidarności i wzajemnej pomocy pogłębienie i zacieśnienie wzajemnych stosunków ekonomicznych i współpracy gospodarczej, prowadzące do jak najszerszego rozwoju sił wytwórczych na bazie planów gospodarczych Polski, ZSRR i krajów demokracji ludowej.

5) Znaczny wzrost dobrobytu materialnego, polepszenie warunków życiowych i podniesienie kultury i aktywności mas pracujących.

Dla osiągnięcia tych celów należy:

1) Zapewnić szybki rozwój przemysłu socjalistycznego, a w pierwszym rzędzie przemysłu produkującego środki wytwórczości, od którego poziomu zależy rozwój całej gospodarki narodowej.

W szczególności należy zapewnić szybki rozwój przemysłu hutniczego, maszynowego i chemicznego. Dla lepszego zaspokojenia potrzeb mas pracujących należy jednocześnie wydatnie rozwinąć przemysł produkujący przedmioty spożycia. Szczególną opieką winien być otoczony rozwój drobnego przemysłu socjalistycznego, nastawionego na zaspokojenie potrzeb lokalnych.

2) Osiągnąć taki poziom produkcji rolnej, który umożliwi zaspokojenie rosnących potrzeb gospodarki narodowej na produkty rolne;

zapewnić materialne i techniczne warunki dobrowolnego zrzeszenia w spółdzielnie produkcyjne poważnej części gospodarstw chłopskich;

przekształcić państwowe majątki we wzorcowe socjalistyczne gospodarstwa rolne;

zwiększyć pomoc państwa ludowego dla podniesienia produkcji drobnych i średnich gospodarstw chłopskich oraz wzmocnić socjalistyczne regulowanie przez państwo drobnotowarowej gospodarki chłopskiej.

3) Osiągnąć znaczne zwiększenie krajowej bazy surowcowej, jako niezbędnej podstawy rozwoju gospodarki narodowej, a w szczególności rozwinąć wydobycie rud żelaza i metali nieżelaznych, ropy naftowej, soli potasowych; zwiększyć produkcję podstawowych surowców chemicznych, celulozy i włókien sztucznych; zwiększyć produkcję przemysłowych surowców rolniczych, a zwłaszcza tłuszczów roślinnych i zwierzęcych, lnu i innych roślin włóknistych, skór surowych i wełny.

4) Poważnie zwiększyć siłę obronną kraju przez wzrost ogólnego potencjału wytwórczego i rozwój specjalnego przemysłu obronnego.

5) Zapewnić dalszy rozwój sieci i obrotów socjalistycznego handlu, systematycznie wypierając elementy kapitalistyczne; zapewnić racjonalną organizację, właściwy układ sieci handlowej oraz jej unowocześnienie w celu wydatnej poprawy poziomu obsługi mas pracujących.

Z fabryki obrabiarek do drzewa w Bydgoszczy Foto — Film Polski

6) W oparciu o szybkie tempo wzrostu akumulacji socjalistycznej i biorąc pod uwagę wielki zasięg nakładów inwestycyjnych, niezbędny dla wykonania zadań planu, rozwinąć odpowiednio produkcję materiałów budowlanych i przemysł budowlany i wyposażyć go w nowoczesne środki techniczne.

7) Zapewnić systematyczny postęp techniczny i organizacyjny we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej jako warunek, bez którego niemożliwe jest osiągnięcie planowanego tempa wzrostu produkcji i zwiększenia wydajności pracy; stworzyć warunki wszechstronnego rozwoju nauki oraz prac naukowo-badawczych w oparciu o osiągnięcia przodującej nauki radzieckiej.

8) Osiągnąć znaczny wzrost wydajności pracy we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej, dążąc do maksymalnego zmniejszenia rozpiętości istniejących pod tym względem między Polską a krajami najbardziej uprzemysłowionymi. W tym celu należy dążyć do najpełniejszego wykorzystania czasu pracy; wydatnie rozszerzyć mechanizację robót pracochłonnych; zapewnić pełne wykorzystanie zdolności produkcyjnej maszyn i urządzeń oraz intensyfikację procesów produkcyjnych; stworzyć warunki dla pogłębienia i rozszerzenia ruchu socjalistycznego współzawodnictwa pracy i ruchu racjonalizatorskiego; umocnić socjalistyczną dyscyplinę pracy w całej gospodarce narodowej.

9) Osiągnąć poważne oszczędności w gospodarce narodowej przez zmniejszenie norm zużycia surowców, materiałów, paliwa i energii, a w szczególności zmniejszyć normy zużycia żelaza, drzewa, cementu i innych materiałów budowlanych oraz metali nieżelaznych.

10) Zapewnić systematyczne podnoszenie stopy życiowej mas pracujących drogą wzrostu zarobków gotówkowych i stopniowej realizacji polityki obniżania cen w miarę wzrostu wydajności pracy i zmniejszania kosztów własnych produkcji; zapewnić rozwój i usprawnienie systemu ubezpieczeń społecznych, opieki nad matką i dzieckiem, wczasów pracowniczych, polepszenie warunków mieszkaniowych klasy robotniczej, rozbudowę urządzeń komunalnych.

11) Poprawić warunki zdrowotne mas pracujących i ulepszyć ochronę zdrowia ludności, poprawić warunki bezpieczeństwa i higieny pracy.

12) Podnieść poziom kulturalny szerokich mas pracujących; zlikwidować do końca analfabetyzm; zapewnić rozwój i podniesienie poziomu szkolnictwa wszystkich szczebli, rozwój prasy i wydawnictw książkowych, radiofonii i kinematografii i udostępnić w jak najszerszym stopniu szerokim masom pracującym osiągnięcia kultury i sztuki; rozwijać i pogłębiać rewolucję kulturalną w Polsce.

13) Zapewnić gospodarce narodowej dopływ potrzebnej ilości nowych robotników oraz kadr wykwalifikowanych robotników i personelu technicznego i kierowniczego, oraz szeroki rozwój szkolnictwa zawodowego wszystkich szczebli i szeroki rozwój kursów dokształcających i przyspasabiających do zawodu, przez budownictwo osiedli mieszkaniowych i urządzeń socjalnych, związanych z zakładami pracy, przez szerokie wciągnięcie kobiet do produkcji i ułatwienie im pracy zawodowej. Zapewnić dopływ kadr kwalifikowanych do administracji państwowej, instytucji kulturalno - oświatowych oraz służby zdrowia.

14) Podnieść poziom aktywności gospodarczej i kulturalnej zacofanych wschodnich i centralnych części kraju oraz niektórych niedostatecznie jeszcze zagospodarowanych powiatów w województwach zachodnich i północnych przez odpowiednią politykę rozmieszczenia sił wytwórczych.

15) Umocnić złoty polski; upowszechnić i umocnić rozrachunek gospodarczy w przedsiębiorstwach socjalistycznych, wzmóc walkę z wszelkimi przejawami marnotrawstwa, rozrzutności i przerostów administracyjnych; przyśpieszyć obieg środków obrotowych, osiągnąć poważne obniżenie kosztów własnych, osiągnąć wysoki poziom i systematyczny wzrost socjalistycznej akumulacji we wszystkich gałęziach gospodarki.

16) Stworzyć państwowe rezerwy surowców i materiałów oraz podstawowych artykułów konsumcyjnych w celu zabezpieczenia gospodarki narodowej.

17) Udoskonalić organizację i pogłębić metody socjalistycznego planowania, jako podstawowego narzędzia kierownictwa gospodarki narodowej i mobilizacji jej wewnętrznych rezerw; rozwinąć i pogłębić planowanie wewnątrzzakładowe, wzmocnić i rozszerzyć planowanie terenowe.

Realizacja zadań Planu 6-letniego wymagać będzie ogromnego rozmachu, budownictwa socjalistycznego, mobilizacji wysiłku całego narodu, ujawnienia i wykorzystania wszystkich rezerw gospodarki narodowej. W realizacji planu szczególnie wielka rola przypadnie młodemu pokoleniu narodu. Wykonanie planu wymagać będzie zwielokrotnionej energii mas pracujących, Partii, organizacji społecznych i aparatu państwowego w pokonywaniu trudności, powstających w toku urzeczywistnienia planu. Wymagać ona będzie zaostrzenia walki klasowej przeciw elementom kapitalistycznym i reakcyjnym, wymagać będzie wielkiego zaostrzenia czujności rewolucyjnej ze strony klasy robotniczej i mas pracujących w stosunku do agentur imperialistycznych, w stosunku do wewnętrznych i zewnętrznych wrogów.

W oparciu o sojusz z wielkim Związkiem Radzieckim i jego braterską pomoc oraz o współpracę z krajami demokracji ludowej, rozwijając niespożyte siły narodu, Polska Ludowa ma możność pokonania wszelkich knowań imperialistycznych i trudności wewnętrznych oraz zwycięskiego wykonania wielkiego planu budowy podstaw socjalizmu, który zmieni oblicze naszego kraju i wzmocni nasz wkład we wspólne dzieło obrony pokoju i postępu.

Rozdział II

Wzrost produkcji i inwestycji

(Rozwój przemysłu)

W roku 1955 — w ostanim roku planu 6-letniego należy osiągnąć wartość produkcji całego przemysłu socjalistycznego w wysokości 43,8 mld. zł w cenach niezmiennych, tj. wzrost o 158 proc. w porównaniu z r. 1949.

Wartość produkcji przemysłu wielkiego i średniego wzrośnie do 36,5 mld. zł w cenach niezmiennych, tj. o 136 proc., a drobnego przemysłu socjalistycznego wzrośnie do 7,3 mld zł, tj. o 384 proc.

W r. 1955 produkcja ważniejszych artykułów przemysłowych osiągnie:

Paliwa i energetyka: węgiel kamienny — 100 mil. t., węgiel brunatny — 8,4 mil. t., ropa naftowa 394 tys. t., gaz ziemny 480 mil. m^3, energia elektryczna 19,3 mld. kWh.

Kopalnictwo rud: rudy żelazne — 3,0 mil. t., rudy cynkowo-ołowiane — 2,2 mil. t., rudy miedziane — 3,2 mil. t.

Hutnictwo: surówka — 3,5 mil. t., Stal surowa — 4,6 mil. t., wyroby walcowane — 3,2 mil. t., cynk — 197,6 tys. t., miedź elektrolityczna — 25,0 tys. t.

Maszyny i urządzenia: obrabiarki do metali i drzewa — 12,2 tys. szt., turbiny parowe kondensacyjne — 125 MW, kotły wodnorurkowe stałe — 3.000 t. pary/godz., maszyny i urządzenia dla hutnictwa — 161 mil. zł wg cen niezm., maszyny i urządzenia dla górnictwa 290,5 mil. zł wg cen niezm., maszyny włókiennicze — 80 mil. zł wg cen niezm., urządzenia dźwigowe — 24,5 tys. t., sprężarki amoniakalne — 600 t.

Maszyny rolnicze: traktory — 11 tys. szt., kombajny do zbóż — 750 szt., pługi traktorowe — 14,3 tys. szt., siewniki traktorowe do zbóż — 5 tys. szt., snopowiązałki — 5,6 tys. szt., młocarnie motorowe — 6 tys. szt.

Maszyny budowlane: betoniarki — 1.150 szt., ciężkie żurawie — 140 szt., wielkie koparki — 70 szt., windy budowlane — 2.500 szt.

Środki transportowe: parowozy normalnotorowe — 315 szt., wagony towarowe normalnotorowe w przeliczeniu na 2-osiowe — 18,8 tys. szt., wagony osobowe — 630 szt., samochody ciężarowe — 25 tys. szt., samochody osobowe — 12 tys. szt.

Artykuły elektrotechniczne: silniki elektryczne do 50 KW — 170 tys. szt., silniki elektryczne powyżej 50 KW — 5 tys. szt., transformatory dla gospodarki energetycznej — 2,4 tys. MVK, aparatura rozdzielcza i zabezpieczeniowa wysokiego i niskiego napięcia — 181 mil. zł wg cen niezm., kable silnoprądowe ziemne — 22 tys. ton, żarówki oświetleniowe normalne — 33 mil. szt., łącznice telefoniczne — 85 tys. szt., odbiorniki radiowe — 300 tys. szt.

Artykuły chemiczne: kwas siarkowy w przeliczeniu na 100 proc. — 540 tys. ton, soda kalcynowana — 389 tys. ton, soda kaustyczna — 162 tys. ton, nawozy azotowe w przeliczeniu na czysty składnik N — 250,8 tys. ton, nawozy fosforowe w przeliczeniu na czysty składnik P_2O_5 — 250 tys. ton, sól potasowa w przeliczeniu na K_2O — 16 tys. ton, środki owadobójcze — 26,9 tys. ton, barwniki — 7,9 tys. ton, elektrody węglowe — 31 tys. ton, kauczuk syntetyczny — 13 tys. ton, penicylina — 800 mld jedn.

Materiały budowlane: cement — 4.950 mil. ton, cegła budowlana — 3.756 mil. szt., wapno budowlane — 1,6 mil. ton.

Szkło i ceramika: szkło okienne — 15 mil. m^2, szkło do opakowań — 147,1 tys. ton, porcelana techniczna i elektrotechniczna — 15,2 tys. ton, porcelana stołowa — 8,5 tys. ton, fajans stołowy — 6,6 tys. ton.

Artykuły włókiennicze: tkaniny bawełniane — 607,7 mil. mb., tkaniny wełniane — 74,9 mil. mb., tkaniny lniane i pakulane — 74,7 mil. mb., tkaniny jedwabne — 103,9 mil. mb., wyroby dziane — 14,5 tys. ton, włókno cięte — 56,8 tys. ton, sztuczny jedwab — 16,6 tys. ton.

Obuwie: obuwie skórzane — 22,2 mil. par, obuwie gumowe 16,4 mil. par.

Papier i celuloza: celuloza — 414,0 tys. ton, papier — 530,0 tys. ton, tektura — 94,8 tys. ton.

Artykuły drzewne: tarcica — 4 mil. m^3, sklejki i płyty stolarskie — 106 tys. m^3, płyty spilśnione — 80 tys. ton, meble gięte — 2,8 mil. szt., meble stolarskie i tapicerskie — 3,1 mil. szt., komplety mebli — 137 tys. kompl., zapałki — 320 tys. skrzyń.

Artykuły przemysłu spożywczego: cukier — 1.100 tys. ton, tłuszcze zwierzęce jadalne — 116 tys. ton, olej jadalny — 25 tys. ton, masło — 116 tys. ton, mięso — 952 tys. ton, spirytus surowy w przeliczeniu na 100 proc. — 214,6 mil. litrów, piwo — 600 mil litrów, wino — 35,4 mil. litrów, sól kamienna i warzona — 485 tys. ton, mydło do prania — 88,1 tys. ton, papierosy — 30 mld. sztuk.

Wydajność pracy w socjalistycznym przemyśle wielkim i średnim, mierzona wartością produkcji w cenach niezmiennych na jednego robotnika produkcyjnego, winna wzrosnąć o 66 proc.

Należy osiągnąć obniżenie kosztów własnych produkcji w przemyśle socjalistycznym o co najmniej 17 proc., przy znacznym polepszeniu jakości wyrobów.

Plan przewiduje stały postęp techniczny. I tak np ustawa wyznacza zadanie przyśpieszenia tempa robót górniczych drogą mechanizacji najbardziej pracochłonnych robót ręcznych. Należy szeroko zmechanizować roboty przygotowawcze i eksploatacyjne przez stosowanie wiertarek półautomatycznych, ładowarek, wrębówek, transporterów zgrzebłowych i innych mechanizmów, wprowadzić wydobycie węgla przy pomocy kombajnów węglowych. Należy rozszerzyć konwojeryzację transportu dołowego, podnieść stopień elektryfikacji lokomotyw dołowych oraz ich moc, przeprowadzić dalszą elektryfikację i unowocześnienie wyciągów, zastąpić w dużej mierze dołowe napędy pneumatyczne przez elektryczne napędy gazoszczelne, z wyjątkiem kopalń silnie gazowych. W celu wydatnej poprawy jakości węgla, należy wybudować nowe i rozbudować istniejące sortownie i płuczki.

W hutnictwie wskaźnik objętościowy wielkich pieców polepszy się o 24 proc., udział aglomeratów wzrośnie z 19,5 proc. do 55 proc. wsadu rudy, zużycie koksu suchego na tonę surówki spadnie co najmniej do 986 kg, ilość stali przypadająca na 1 metr kwadratowy pieca martenowskiego i dobę wzrośnie co najmniej o 60 proc. Główne napędy walcownicze zostaną zelektryfikowane w 91 proc. Zostaną wprowadzone walcownie ciągłe i półciągłe.

Usprawnienie i intensyfikacja procesów technologicznych w przemyśle metalowym i elektrotechnicznym wyrazi się przede wszystkim w zwiększeniu szybkości skrawania przy szerokim stosowaniu narzędzi z twardych stopów i narzędzi o ujemnym kącie natarcia, w stosowaniu wysokowydajnych obrabiarek, w rozszerzeniu zakresu spawania i obróbki bezwiórowej, w rozpowszechnieniu montażu taśmowego i stosowaniu gniazd obróbczych, stosowaniu nowoczesnych metod obróbki termicznej, przechodzeniu na nowe materiały i tworzywa. Zostanie przeprowadzona daleko idąca mechanizacja transportu wewnętrznego.

W przemyśle włókienniczym nastąpi usprawnienie procesów produkcyjnych, w szczególności przez automatyzację krosien, szersze zastosowanie obsługi wielowarsztatowej, zastąpienie napędu zbiorowego przez napęd indywidualny, dalszą mechanizację produkcji i transportu wewnętrznego. W rozwoju przemysłu należy jak najszerzej wykorzystać pracę instytutów naukowo - badawczych. Należy wydatnie rozszerzyć zakres badań i poszukiwań geologicznych, stosując nowoczesne metody.

Ustawa przewiduje dalej m. in., iż należy zapewnić wydatny rozwój socjalistycznego przemysłu drobnego, który winien uzupełnić produkcję towarów szerokiego spożycia oraz wykorzystywać miejscowe surowce i odpadki przemysłowe.

Rozwój inwestycji i budownictwa

Należy zwiększyć tempo akumulacji socjalistycznej i przeznaczyć na inwestycje planowe w latach 1950—55 6.120 mld. zł w cenach z roku 1950. w roku 1955 zwiększyć rzeczowy zakres inwestycji w porównaniu z 1949 rokiem 3, 5-krotnie. Należy oddać do użytku obiekty inwestycyjne na ogólną sumę około 4.900 mld. zł.

Z ogólnej sumy nakładów inwestycyjnych ze środków limitowanych przeznacza się na:

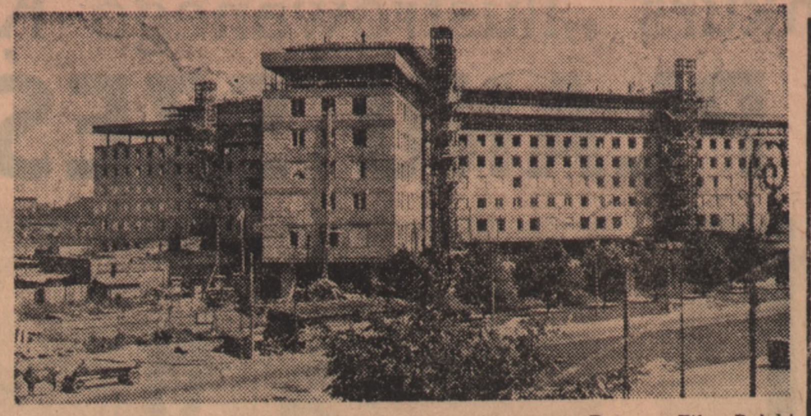
przemysł i przedsiębiorstwa budowlane 45,4%, rolnictwo i leśnictwo 11,9%, komunikację i łączność 14,9%, obrót towarowy 4,2%, urządzenia kulturalne i socjalne 8,8%, gospodarkę komunalną i budownictwo mieszkaniowe 11,5%, inne 3,3%.

Należy szeroko stosować w budownictwie przodującą technikę i wydatnie powiększyć mechanizację robót, przede wszystkim w zakresie procesów pracochłonnych. Wartość sprzętu przedsiębiorstw budowlanych winna wzrosnąć około 7-krotnie. Należy usprawnić wykorzystanie sprzętu i doprowadzić stopień mechanizacji robót ziemnych do 47%, przygotowania zapraw do 71%, przygotowania betonów do 89%, transportu pionowego do 90%.

Należy rozszerzyć stosowanie montażu elementów prefabrykowanych.

Wydajność pracy w budownictwie, mierzoną wartością produkcji, na jednego robotnika w cenach 1950 r. należy podnieść o 86%.

Należy osiągnąć obniżkę kosztów budownictwa w wysokości co najmniej 26%.

Budowa gmachu Głównego Urzędu Statystycznego Foto — Film Polski

Rozwój rolnictwa

Zbiory 4 zbóż winny w roku 1955 wzrosnąć o 22%, osiągając następujący poziom: (w nawiasie — w porównaniu z r. 1949 w %):

pszenica 2.800 tys. ton (158), żyto 6,900 tys. ton (102), jęczmień 1.960 tys. ton (190), owies 2.800 tys. ton (121).

Średnie plony winny wynieść w zakresie pszenicy 17 q z ha, tj. o 38% więcej niż w roku 1949, żyta 15,5 q z ha, tj. o 18% więcej, jęczmienia 17 q z ha, tj. o 39% więcej i owsa 16 q z ha, tj. o 22% więcej.

W uprawie ziemniaków oraz w uprawie roślin technicznych należy zapewnić następujący wzrost produkcji: (w nawiasie — w porównaniu z r. 1949 w %):
ziemniaki 39.750 tys. ton (129), buraki cukrowe 7.800 tys. ton (163), rośliny włókniste: nasienie 105 tys. ton (172), słoma 670 tys. ton (211), rośliny oleiste 250 tys. ton (234).

Przeciętne plony ziemniaków winny wynieść 150 q z ha, tj. o 23% więcej niż w roku 1949, buraków cukrowych 240 q z ha, tj. o 30% więcej, roślin oleistych 11,5 q z ha, tj. o 40% więcej.

Należy zapewnić rozwój produkcji hodowlanej drogą znacznego wzrostu pogłowia oraz podniesienia jego wydajności. Pogłowie inwentarza żywego winno w roku 1955 osiągnąć następujący poziom: (w nawiasie — w porównaniu z r. 1949 w %):
konie 3,000 tys. sztuk (118), bydło 9,500 tys. sztuk (149), trzoda chlewna 10.500 tys. sztuk (172), owce 3.800 tys. sztuk (234), drób 105.700 tys. sztuk (136)

Produkcja wytworów zwierzęcych winna osiągnąć w roku 1955 w zakresie: żywca wołowego — 426 tys. ton, tj. wzrost o 83%, żywca cielęcego — 96 tys. ton, tj. wzrost o 65%, żywca wieprzowego — 1.166 tys. ton, tj. wzrost o 63%, mleka 12.274 mil. l tj. wzrost o 102%, jaj 4.416 mil szt., tj. wzrost o 38%, wełny 5.700 ton, tj. wzrost o 169%

Państwo stworzy warunki dla objęcia poważnej części gospodarstw rolnych przez socjalistyczną spółdzielczość produkcyjną. Należy zwrócić szczególną uwagę an wzmocnienie organizacyjne i gospodarcze rolniczych spółdzielni produkcyjnych, a w szczególności na należyte stosowanie dniówki obrachunkowej, jako podstawy rozdziału przychodów spółdzielni.

Należy zwiększyć liczbę Państwowych Ośrodków Maszynowych do 850 wobec 30 w roku 1949, a liczbę posiadanych przez nie traktorów — do 35,890 wobec 200 w r. 1949.

Z gospodarstw państwowych należy stworzyć wzorowe gospodarstwa socjalistyczne i zwiększyć ich produkcję całkowitą i towarową w stopniu znacznie przekraczającym wzrost produkcji całego rolnictwa.

Rozwój gospodarstw państwowych winien zaspokoić poważną część zapotrzebowania miast na wytwory rolne i zapewnić zaopatrzenie spółdzielni produkcyjnych oraz mało i średniorolnych gospodarstw chłopskich w nasiona selekcyjne i zwierzęta zarodowe.

Wartość produkcji rolniczej gospodarstw państwow. winna przekroczyć o 168% poziom z r. 1949. Wzrost produkcji roślinnej winien wynieść 123%, a produkcji zwierzęcej 353%.

Ogólna powierzchnia zbiorów gospodarstw państwowych winna osiągnąć 1,935 tys. ha, tj. wzrosnąć o 61%. W szczególności powierzchnia zbiorów wzrośnie: pszenicy — o 69%, jęczmienia — o 83%, buraków cukrowych — o 68%, roślin oleistych — o 93%, roślin włóknistych — o 160%, i roślin pastewnych — o 99%.

Zbiory 4 zbóż winny w r 1955 wzrosnąć o 87%, a w szczególności: pszenicy — o 117%, żyta — o 62%, jęczmienia — o 145%, owsa — o 77%.

Ogólny zbiór 4 zbóż winien wynieść 1.776 tys. ton, przy średnich plonach pszenicy o 30% większych niż w roku 1949, żyta o 28%, jęczmienia o 35% i owsa o 32%.

Należy zapewnić wzrost zbiorów: ziemniaków o 219%, buraków cukrowych — o 175% roślin oleistych — o 165%.

Przeciętne plony ziemniaków winny być o 67% większe, niż w roku 1949, buraków cukrowych o 66%, a roślin oleistych o 38%. Należy osiągnąć w gospodarstwach państwowych w roku 1955 wzrost pogłowia inwentarza żywego: koni o 59%, bydła o 215%, trzody chlewnej o 320%, owiec o 358%. Pogłowie drobiu wzrośnie ok. 40-krotnie w porównaniu z rokiem 1949.

Produkcja wytworów zwierzęcych w gospodarstwach państwowych w roku 1955 winna wynieść w zakresie żywca wołowego i cielęcego o 274% więcej, żywca wieprzowego o 300% więcej, mleka o 433% więcej, wełny o 400%.

W zakresie rybołówstwa śródlądowego gospodarstw państwowych należy odbudować i urządzić 16,2 tys. ha stawów rybnych. Należy osiągnąć wzrost powierzchni zagospodarowanej w gospodarstwie jeziorowym o 130 tys. ha.

Wydajność pracy na jednego pracownika w PGR wzrośnie o około 90%.

Należy osiągnąć obniżenie kosztów własnych produkcji w gospodarstwach państwowych przynajmniej o 30%.

Należy zaopatrzyć rolnictwo w okresie planu w maszyny rolnicze ogólnej wartości około 650 mil zł w cenach niezmiennych a jednocześnie polepszyć ich jakość i znacznie rozszerzyć asortyment pod kątem potrzeb gospodarki uspołecznionej.

W okresie planu należy dostarczyć Państwowym Gospodarstwom Rolnym i Państwowym Orodkom Maszynowym: siewników traktorowych do zbóż 12.000 szt., snopowiązałek traktorowych 10.050 szt., kombajnów do zbóż 1.800 szt., kosiarek traktorowych 5,350 szt., traktorowych sadzarek ziemniaków 5.330 szt., młocarni motorowych a 15 q/godz. 2.575 szt., kopaczek traktorowych do ziemniaków 5.700 szt.

Należy zapewnić łączne zaopatrzenie rolnictwa w traktory (w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM) w ilości 80,7 tys. szt.

Należy zelektryfikować 8.900 gromad

Rozwój komunikacji i łączności

W związku z rozwojem życia gospodarczego należy zapewnić zwiększenie przewozów towarowych w roku 1955 wszystkimi środkami transportu do 323 milionów ton, tj. o 117%, oraz przewozów osobowych do 1.082 milionów osób, tj. o 104% w porównaniu z r. 1949.

Należy wybudować nowe linie kolejowe o łącznej długości 704 km. Należy przeprowadzić pełną elektryfikację linii Katowice — Częstochowa — Warszawa z odgałęzieniem Koluszki — Łódź i linii Wejherowo — Pruszcz. Należy zelektryfikować ruch osobowy w obrębie węzła warszawskiego oraz rozbudować węzły i stacje w rejonie Nowej Huty, przebudować i zmodernizować węzły kolejowe: warszawski, górnośląski, gdańsko - gdyński oraz odbudować 1.037 km torów kolejowych.

Ustawa przewiduje osiągnięcie wzrostu wydajności pracy na kolejach normalno - torowych o co najmniej 52%. Należy osiągnąć obniżenie kosztów własnych na kolejach o co najmniej 17%.

W publicznym transporcie samochodowym należy zwiększyć tabor do ok. 2.400 autobusów, a samochodów ciężarowych do 11.200. Należy zwiększyć wydajność pracy w publicznym transporcie samochodowym o 67% i uzyskać obniżkę kosztów własnych o 32%.

Ogólna liczba samochodów ciężarowych wzrośnie o przeszło 100%.

Należy wybudować ponad 6,5 tys. km nowych dróg o nawierzchni twardej i przebudować około 4 tys. km nawierzchni drogowej na typ wyższy.

W żegludze śródlądowej należy zapewnić przewiezienie 2 milionów ton towarów.

W okresie planu zostanie zrealizowany pierwszy etap budowy wielkiej magistrali wodnej Wschód — Zachód, drogą kanalizacji Bugu na odcinku od Brześcia do Modlina i regulacji środkowej Wisły.

Należy powiększyć ilość jednostek floty handlowej o 186%, a jej nośność o 208%.

Rozdział III

Podniesienie dobrobytu materialnego i kulturalnego ludności

Wzrost stopy życiowej, ludności wyniesie 50—60% w porównaniu z rokiem 1949. Nastąpi to przez:

zwiększenie stanu zatrudnienia, masowe szkolenie nowych kadr i podnoszenie kwalifikacji zawodowych, wzrost płac w oparciu o wzrastającą wydajność pracy, obniżkę cen towarów szerokiego spożycia, znaczne zwiększenie obrotów handlu detalicznego wydatne zwiększenie nakładów na gospodarkę komunalną i mieszkaniową, wydatny wzrost nakładów na rozwój kultury, nauki i oświaty, ochrony zdrowia, kultury fizycznej i pomocy społecznej.

W celu zapewnienia planowego wzrostu produkcji i usług, stan zatrudnienia w gospodarce socjalistycznej poza rolnictwem osiągnie 5.7 miliona osób, tj. wzrośnie o 60% w porównaniu z rokiem 1949. Udział kobiet w ogólnej liczbie zatrudnionych w gospodarce socjalistycznej wzrośnie do 33,5% przez przyjęcie do pracy w okresie planu ok. 1,230 tys. kobiet.

Na podstawie wzrostu wydajności pracy realne zarobki robotników i pracowników umysłowych w gospodarce socjalistycznej wzrosną przeciętnie w r. 1955 o 40% w porównaniu z r 1949.

Ustawa wyznacza zadanie wydatnego zwiększenia udziału robotników wynagradzanych na zasadzie akordu.

Ogólna wartość masy towarowej w handlu detalicznym w cenach 1950 r. wzrośnie w r. 1955 prawie dwukrotnie w porównaniu z r. 1949. Detaliczny obrót towarowy w handlu państwowym i spółdzielczym wzrośnie do ponad 3000 mld. zł w cenach z roku 1950, tj. o 238%. Należy rozszerzyć sieć detalicznego handlu do 88 tys. punktów sprzedaży, tj. przeszło dwukrotnie.

Z Państwowego Liceum Mieczarskiego we Wrześni. Foto: Film Polski

Zwiększy się spożycie w zakresie artykułów przemysłowych i rolnych. W szczególności spożycie mąki pszennej wzrośnie o 34%, masła o 165%, jaj o 12%, cukru o 26%, mięsa wieprzowego o 41%, mięsa wołowego i cielęcego o 68%, tkanin i konfekcji bawełnianej o 41%, tkanin i konfekcji wełnianej o 38%, obuwia skórzanego o 76%, mydła i proszku do prania o 73%, odbiorników radiowych o 311%.

W handlu detalicznym należy osiągnąć wzrost wydajności pracy mierzonej wartością obrotu na jednego zatrudnionego o co najmniej 45%. W całym handlu uspołecznionym należy osiągnąć obniżkę kosztów rzeczowych o co najmniej 15%.

W okresie planu należy wybudować 723 tysiące izb mieszkalnych, w tym w ramach akcji budownictwa indywidualnego dla świata pracy przy pomocy Państwa — ok. 54 tys. izb.

Należy zwiększyć długość sieci wodociągowej o 15%, a kanalizacyjnej — o 18%, zaopatrzyć w wodociągi 41 miast, pozbawionych dotychczas tych urządzeń, a w urządzenia kanalizacyjne 36 miast.

Należy zwiększyć liczbę tramwajów o 48%, trolejbusów o 263%, autobusów o 99%.

W okresie planu należy zwiększyć liczbę absolwentów szkół zawodowych do ponad 1 miliona osób, w tym ponad 700 tys. absolwentów szkół I stopnia i ponad 300 tys. absolwentów szkół II stopnia.

W szczególności w okresie planu należy osiągnąć:

— w zakresie szkolenia kadr dla przemysłu i transportu liczbę 580 tysiecy absolwentów,

— w zakresie szkolenia kadr dla budownictwa liczbę 44 tys. absolwentów,

— w zakresie szkolenia rolniczego 79 tys. absolwentów, kładąc specjalny nacisk na wyszkolenie techników rolniczych, niezbędnych dla Państwowych Gospodarstw Rolnych i rolniczych spółdzielni produkcyjnych,

— w zakresie szkolenia ekonomiczno - handlowego 205 tys. absolwentów.

Ponadto należy wyszkolić na kursach kwalifikacyjnych I i II stopnia 336 tys. osób, w tym 244 tys. osób w kierunku technicznym. W szkołach wyższych należy wyszkolić w okresie planu ogółem około 146 tys. absolwentów.

Zwiększy się liczba miejsc w domach akademickich do ponad 51 tys. w roku 1955, tj. 3-krotnie w porównaniu z rokiem 1949.

Należy zwiększyć liczbę dzieci w przedszkolach do 560 tys. w r. 1955 tj. o 95%.

Liczbę absolwentów klasy 7-ej szkół podstawowych zwiększyć w r. 1955 do 350 tysięcy, tj. o 61%, w tym na wsi o 89%, a liczbę izb lekcyjnych w tych szkołach do 87 tys., dzięki czemu zmniejszy się obciążenie izb szkolnych o ok. 15%.

Należy zwiększyć liczbę wydawanych książek i broszur o 90,6%, a roczny nakład dzienników o 82%.

Należy zwiększyć liczbe abonentów radiowych do 3,2 miliona.

Należy zwiększyć liczbę kin miejskich do 789 wobec 503 w r. 1949. Na wsi należy zwiększyć liczbę kin stałych do 3.300.

W zakresie rozwoju społecznej służby zdrowia należy zwiększyć liczbę łóżek szpitalnych o 38,1%, liczbę przychodni miejskich i ośrodków zdrowia o 99%; należy zwiększyć liczbę lekarzy o około 75%.

Należy zwiększyć liczbę żłóbków o 146% Akcją wczasów należy objąć w r. 1955 ponad 1 milion pracowników, w tym 741,5 tys. pracowników fizycznych.

Rozdział IV

Rozwój gospodarczy województw

W okresie planu zostanie zapoczątkowany długotrwały proces, zmierzający do bardziej równomiernego rozmieszczenia sił wytwórczych oraz urządzeń socjalnych i kulturalnych na przestrzeni całego kraju. Zostaną zmniejszone nierówności w rozwoju życia gospodarczego i kulturalnego, będące rezultatem warunków rozwoju Polski w okresie kapitalizmu.

W szczególności należy rozwinąć przemysł na terenie województw krakowskiego i rzeszowskiego, rozpocząć budowę nowych ośrodków przemysłowych w rejonach Konina — Kłodawy, Łomży — Ostrołęki, dolnej Noteci i Lublina, rozbudować przemysł na zaniedbanych gospodarczo obszarach województw: białostockiego, olsztyńskiego, lubelskiego oraz kieleckiego, zrealizować dalszy poważny etap prac w dziele odbudowy i rekonstrukcji Warszawy, jako socjalistycznej stolicy państwa ludowego; zapewnić stolicy mocny trzon proletariacki poprzez rozbudowę przemysłu w Warszawie i jej najbliższych okolicach.

Rozdział V

Postanowienia końcowe

Postanowienia końcowe Ustawy głoszą m. in:

Powierza się Radzie Ministrów systematyczną kontrolę wykonania 6-letniego Planu Rozwoju Gospodarczego i Budowy Podstaw Socjalizmu oraz upoważnia się Radę Ministrów do wprowadzenia w ramach przedstawionych Sejmowi do zatwierdzenia projektów rocznych narodowych planów gospodarczych, koniecznych w toku praktycznej realizacji planu 6 - letniego uzupełnień i zmian w zadaniach wynikających z niniejszej Ustawy.

Poleca się ministerstwom, przedsiębiorstwom, zakładom i instytucjom uspołecznionym zapewnić warunki, które umożliwią wszechstronny udział robotników, mas pracującego chłopstwa i inteligencji pracującej w dziele urzeczywistnienia zadań planu 6 - letniego na podstawie socjalistycznego współzawodnictwa pracy.

Sprawny do Pracy i Obrony

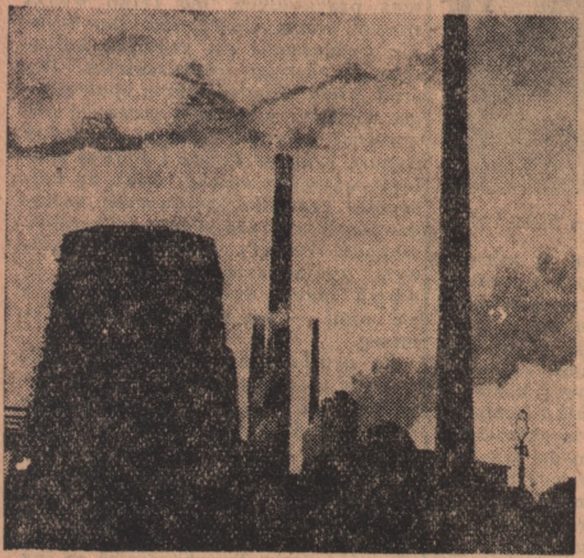
W nowej rzeczywistości polskiej obserwujemy nie tylko wspaniałe osiągnięcia produkcyjne mas pracujących, nie tylko wielki rozwój przemysłowy, nietylko szybkie podnoszenie się poziomu kulturalnego naszego społeczeństwa. Pośród wielu dziedzin życia społecznego, wielkimi sukcesami może się poszczycić również kultura fizyczna i sport, które w Polsce Ludowej znalazły właściwą opiekę. Fakt, że najwyższe czynniki kierownicze naszego państwa z naciskiem podkreśliły ważność kultury fizycznej w ogólnym życiu narodu, stawiając ją **obok** innych dziedzin życia, a **nie za nimi** — ma swoją głęboką wymowę.

Po przełamaniu pierwszych trudności w pracy organizacyjnej, po dokonaniu pierwszych pociągnięć zmierzających do oparcia kultury fizycznej na jak najszerszej bazie społecznej — możemy już dziś z zadowoleniem popatrzeć na dokonane dzieło. Wiele jeszcze jest na odcinku kultury fizycznej i sportu do zdziałania, ale osiągnięcia dotychczasowe są już tej miary, że zadowolenie z nich jest słuszne. Sport i kultura fizyczna zostały poniesione w masy: do kół przy zakładach pracy, na wieś. Dziesiątki i setki tysięcy ludzi pracy na wsiach i w miastach, odsunięte i odsuwane dawniej od dobrodziejstw kultury fizycznej — dziś mogą podnosić i utrzymywać swą sprawność fizyczną, która jest podstawą zdrowia i dobrego samopoczucia. Sportowcy polscy pod naczelnym hasłem: „Pierwsi w sporcie, pierwsi w pracy, pierwsi w walce o pokój" — dzięki coraz powszechniejszemu uświadomieniu ideologicznemu, szerokim frontem włączają się w nurt ogólnego życia, żyją coraz powszechniej najistotniejszymi zagadnieniami współczesności polskiej, często służą najlepszym przykładem w ofiarnej pracy i obowiązkowości, są żywym dowodem prawdy o przenoszeniu entuzjazmu z boiska do zakładu pracy, do działalności społeczno-politycznej. Żywy udział mas sportowców w obchodach 1-Majowych, w akcji pokojowej, we współzawodnictwie produkcyjnym, w manifestacjach politycznych i obchodach o charakterze społecznym, świadczy niezbicie o tym, że odrodzony sport polski zerwał z zasadą traktowania swej dziedziny dla niej samej, że sportowcy pojmują głęboko swą istotną rolę jako sportowców-obywateli.

W obliczu Święta Odrodzenia — 22 lipca — sportowcy polscy podjęli entuzjastycznie zobowiązania w ramach „Czynu Lipcowego". Zobowiązania zarówno produkcyjne jak i sportowe. Rocznicę historycznego Manifestu PKWN chcą oni uczcić nowymi osiągnięciami w pracy i nowymi rekordami. W dniu święta masy zorganizowane w ogniwach kultury fizycznej i sportu wyjdą na boisko, ażeby powszechnym udziałem w próbach o zdobycie norm odznaki „SPO" zamanifestować wolę pełnego czerpania ze źródła radości, siły i zdrowia, jakim jest uprawianie sportu, a równocześnie zamanifestować, że wolą wszystkich sportowców Polski Ludowej jest być — **sprawnymi do pracy i obrony.**

Wielki konkurs „Ilustrowanego Kuriera Polskiego“ pt.:

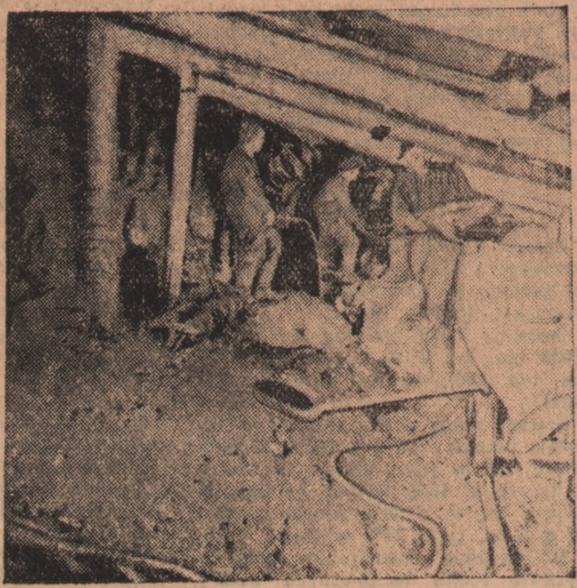
CYFRY PLANU SZEŚCIOLETNIEGO

A **158,3**

B **63**

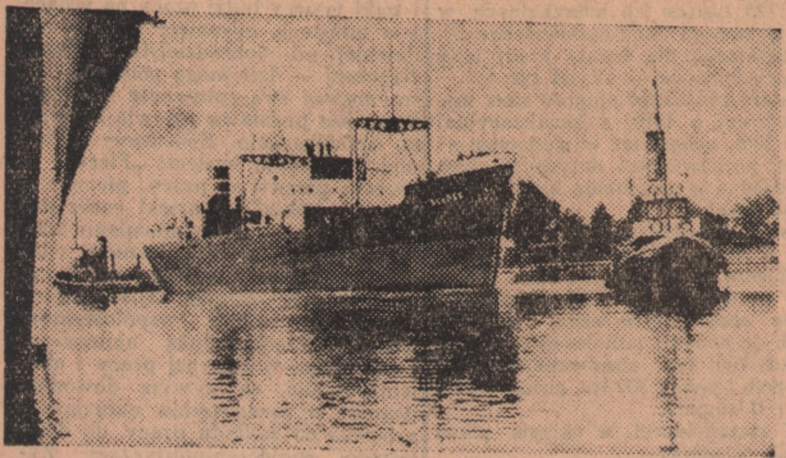
C **100 000 000**

Redakcja Ilustrowanego Kuriera Polskiego ogłasza z okazji 6 rocznicy Manifestu PKWN wielki konkurs pod tytułem: „Cyfry Planu 6-letniego“. Warunki konkursu są następujące:

Pod 12 zdjęciami z różnych dziedzin naszego życia gospodarczego i społeczno-kulturalnego umieszczono cyfry dotyczące niektórych zadań, jakie stawia w tych dziedzinach przed masami pracującymi Polski Ludowej ustawa o Planie 6-letnim. Cyfry te zaczerpnięte zostały z referatów wygłoszonych na V Plenum KC PZPR. Zadanie polega na podaniu krótkich objaśnień, co oznaczają te cyfry. (Np. 6,1 biliona zł na inwestycje w latach 1950 — 55).

Zamknięcie konkursu nastąpi w dniu 10 sierpnia 1950 r. Wyniki będą ogłoszone 20 sierpnia bież. roku.

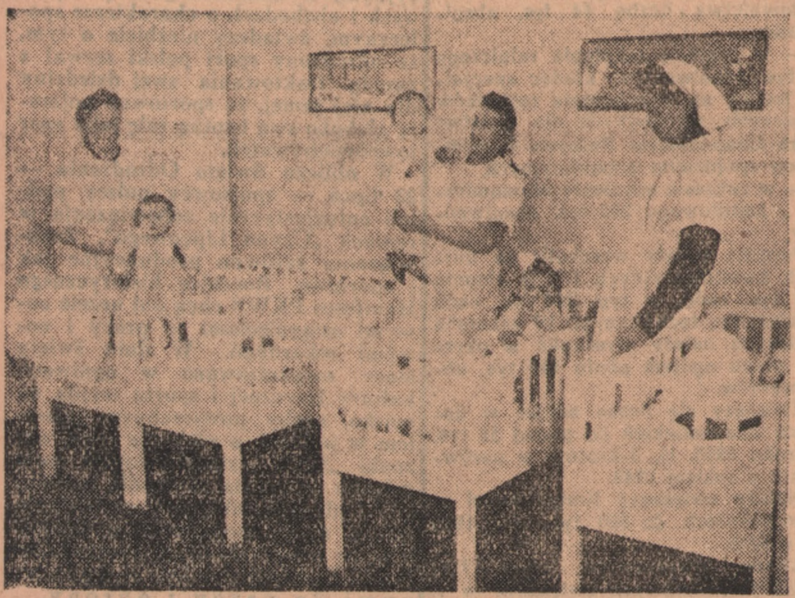
Cenne nagrody książkowe rozlosowane będą między tych uczestników konkursu, którzy nadeślą trafne rozwiązanie, przy czym nagrody stanowić będą zarówno komplety jak i pojedyńcze książki.

D **186**

E **11.000**

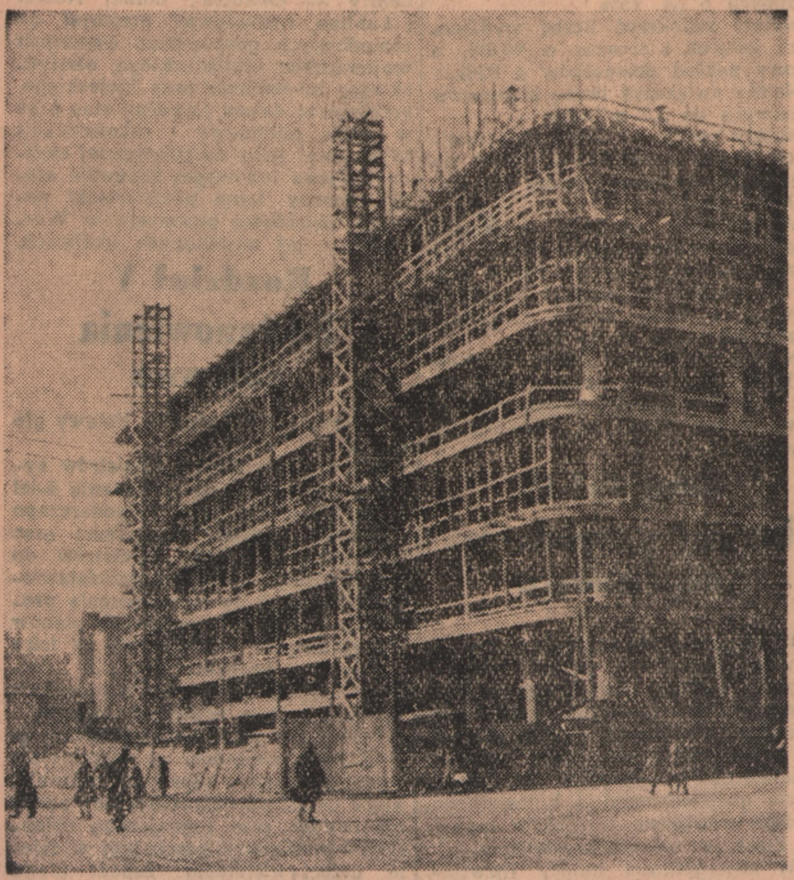
F **52.000**

G **1.230.000**

H **723.000**

I **87.800**

J **63**

K **1.000.000**

KUPON
Wielki konkurs IKP pt.
„Cyfry Planu 6-letniego“

Imię i nazwisko ....

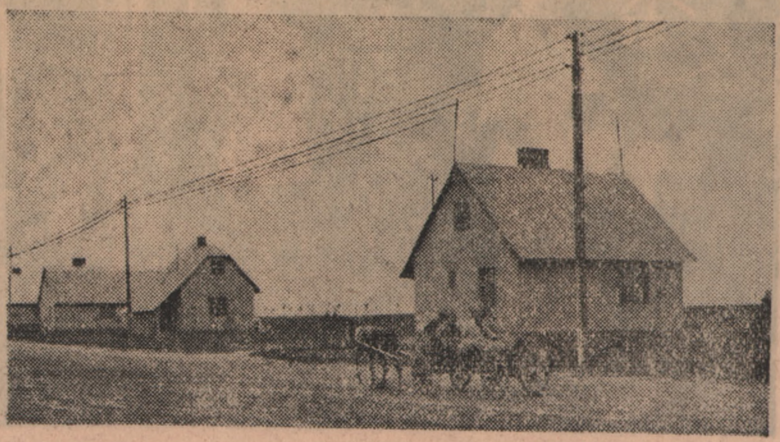
....

Adres ....

....

Zawód ....

Wiek ....

M **8.900**

Kalendarzyk

Sobota, 22 lipca 1950 r.
Katolicki: Marii Magd., Teofila
Słowiański: Bogny, Bolesławy

BYDGOSZCZ

Oddział IKP: Generalissimusa Stalina 2 (Pod Arkadami) — tel. 24-29.

„Dobry człowiek" na stadionie

W ramach imprez kulturalnych z okazji Święta Odrodzenia, Państwowe Teatry Ziemi Pomorskiej wystawią w niedzielę, 23 bm. na Stadionie Miejskim w Bydgoszczy sztukę K. Gruszczyńskiego pt. „Dobry człowiek".

Celem umożliwienia gremialnego udziału w nim przedstawicielom świata pracy, bilety wstępu obniżono do 25 złotych. Wystawienie „Dobrego człowieka" na wolnym powietrzu w okresie kanikuły letniej spotka się niewątpliwie z wielkim zadowoleniem szerokiego ogółu społeczeństwa stolicy Pomorza.

Żółw zamieszkuje staw w Bydgoszczy

Na zapytania naszych czytelników co za twór zamieszkuje staw Miejskiego Ogrodu Botanicznego w Bydgoszczy oświadczamy, że jest to żółw.

Żółw ten zamieszkuje tam od kilku lat i podczas działań wojennych został zraniony kulą karabinową. Obecnie powrócił już w zupełności do zdrowia i od czasu do czasu, opuszczając przystawowe haszcze, budzi zrozumiałe zainteresowanie publiczności. (Nik)

Z ŻYCIA ORGANIZACJI BYDGOSKICH

Emeryci Państwowi, Wojskowi i Samorządowi oraz Wdowy i Sieroty. Dnia 24 i 25 bm. od godz. 9 — 19 w świetlicy Koła Emerytów ul. Wileńska 11 będzie się udzielać informacji w sprawach emerytalnych. Uprasza się o jaknajliczniejsze przybycie!

Plan 6-letni przewiduje na Pomorzu

* rozbudowę przemysłu
* podniesienie produkcji rolnej
* zwiększenie pogłowia bydła
* budowę 17 tys. izb mieszkalnych

Ustawa o planie 6-letnim w ramach zadań dla całej Polski ustala następujące zadania w zakresie rozwoju gospodarczego woj. bydgoskiego.

Należy przeprowadzić dalszą rozbudowę przemysłu i rolnictwa w całym województwie, a w szczególności rozbudować fabrykę sody Mątwy w Inowrocławiu, wybudować zakłady wytwórcze aparatów niskiego napięcia w Toruniu, fabrykę supertomasyny w Nakle, fabrykę sody w Pakości oraz 16 innych zakładów przemysłu wielkiego i średniego, zwiększyć wartość produkcji przemysłu socjalistycznego około dwu i półkrotnie oraz podnieść zatrudnienie w przemyśle do ponad 100 tys. osób.

Osiągnąć wzrost produkcji rolniczej o 35 proc., w tym produkcji roślinnej o 30 proc., a zwierzęcej o 44 proc. w szczególności zwiększyć zbiory pszenicy o 71 proc., jęczmienia o 58 proc., buraków cukrowych o 37 proc., rozwinąć wydatnie sadownictwo, podnieść pogłowie bydła o 37 proc., i owiec o 114 proc.

Celem zaspokojenia potrzeb ludności pracującej, a przede wszystkim robotników nowych zakładów przemysłowych rosnących miast, wybudować około 17 tys. izb mieszkalnych, głównie w Bydgoszczy, Toruniu, Inowrocławiu, Włocławku, i Nakle.

Nowy zieleniec na Starym Mieście

W Bydgoszczy powstał nowy zieleniec na starym mieście. Na miejscu zburzonych wskutek działań wojennych domów na narożniku ul. Podwale i Długiej po zniwelowaniu terenu założono trawnik i zasadzono kwiaty.

Jednocześnie z tymi pracami ogrodniczymi Wydział Drogowy poszerzył odcinek jezdni, zwiększając przelotność ul. Podwale. (Nik)

IMPREZY

IMPREZY SPORTOWE SPÓJNI

22 lipc br., godz. 9 — udział w trójboju lekkoatletycznym. Zbiórka wszystkich zawodników o godz. 7.45 na Placu Bohaterów Stalingradu, skąd wymarsz na stadion Spójni.

Godz. 16 — udział sekcji pływackiej w wyścigu „Wpław przez Bydgoszcz".

Godz. 16 (stadion Spójni) — udział sekcji piłki ręcznej w koszykówce męskiej i siatkówce żeńskiej i męskiej. Równocześnie odbędzie się błyskawiczny turniej piłkarski, w którym weźmie udział pierwsza drużyna juniorów.

23 lipca br., godz. 18 (stadion Spójni) — mecz hokeja na trawie Spójnia — Gwardia o mistrzostwo pom. A-klasy.

*

Pracownicy Biblioteki Mieiskiej urządzają w jej gmachu (wejście od ul. Długiej 41) z okazji rocznicy Manifestu Lipcowego Wystawę piśmiennictwa.

Zwiedzanie Wystawy od 22 do 29 lipca br., codziennie od godziny 10-14

Uroczyste sesje Rad Narodowych

Wojewódzka Rada Narodowa

W Bydgoszczy odbyło się wczoraj uroczyste posiedzenie WRN w gmachu Teatru Ziemi Pomorskiej z okazji rocznicy PKWN.

Sesję zagaił wiceprzew. WRN Jakubowicz. Po wysłuchaniu hymnu narodowego dokonano wyboru prezydium z radnym Olkowskim jako przewodniczącym i Wandą Sztermińską, która objęła funkcję sekretarki.

Na wstępie uroczystą sesję powitała delegacja dzieci polskich z Francji, przebywających na wczasach w Polsce. W imieniu delegacji przemawiała Henryka Koniasówna, po czym ekipa PZBM złożyła meldunek o wykonaniu Czynu Lipcowego, a następnie dzieci z przedszkola przem. odzieżowego wręczyły przewodniczącemu sesji wiązankę kwiatów.

Referat o osiągnięciach województwa bydgoskiego we wszystkich dziedzinach życia w ciągu sześciu ub. lat wygłosił wiceprzew. Jakubowicz.

Następnie dokonano wręczenia Sztandaru Pracy, ufundowanego przez Naczelny Komitet Obrońców Pokoju, zwycięskiej brygadzie maszynistów bydg. węzła PKP w składzie: Czapczyk, Krygier i Szwarc, która przez socjalistyczny stosunek do pracy zaoszczędziła 9 mil. zł.

W dalszym ciągu meldunki o wykonaniu Czynów Lipcowych i życzenia składały delegacje harcerek i harcerzy, przebywających na kolonii w Runowie Kraińskim, robotników Bydgoskiej Fabryki Narzędzi, dzieci z półkolonii nr 3, PGR-u w Starorypinie, która zameldowała o ukończeniu żniw i wręczyła Radzie tablicę z odpowiednim napisem i orłem wykonanym z kłosów zboża, młodzież robotnicza i wiejska zrzeszona w ZMP i wreszcie delegacje robotników Warszt. Mech. PKP

Przewodniczący sesji udekorował za zasługi na polu pracy społecznej ks. Józefa Bartla orderem Odrodzenia Polski, a robotnika z Bydgoskiej Fabryki Sygnałów Kolej. Jana Pawłowskiego odznaką przodownika pracy.

Po przemówieniu przew. Olkowskiego sesję zakończono odśpiewaniem Międzynarodówki.

Miejska Rada Narodowa

W sali ORZZ odbyła się uroczysta sesja bydgoskiej Miejskiej Rady Narodowej.

Po zagajeniu posiedzenia przez przew. MRN K. Maludzińskiego, na przewodniczącego posiedzenia powołano radnego Kiełbasińskiego, a na sekretarza — radną Pendlowską. Następnie przew. MRN w Bydgoszczy Kazimierz Maludziński wygłosił referat okolicznościowy, związany z obchodem VI rocznicy PKWN.

Polska Ludowa stworzyła olbrzymie możliwości rozwoju naszego miasta. W ciągu minionych sześciu lat odbudowaliśmy zniszczenia wojenne i zlikwidowaliśmy wiele przedwojennych bolączek. Stanął nowy teatr, wyremontowano setki mieszkań z Funduszu Gospodarki Mieszkaniowej, poprawiono warunki bytu klasy robotniczej, rozbudowano zakłady lecznicze i ulepszono komunikację miejską.

W ramach Planu 6-letniego Bydgoszcz rozbuduje swój szpital na Bielawkach, wybuduje szereg nowych ulic (m. in. reprezentacyjną Al. Powstańców Wielkopolskich), przebuduje ulice w dzielnicach robotniczych i poszerzy arterie takie jak ul. Toruńską, Grunwaldzką i Chodkiewicza o łącznej długości ok. 20 km O 10 km rozbudują się nasze linie tramwajowe, a tabor zwiększy o 18 wozów motorowych.

Na posiedzeniu MRN nadano uroczyście odznaki przodowników pracy: Maksymowi Konarskiemu, Edwardowi Czarneckiemu, Szymonowi Donajkowskiemu, Wacławowi Parolowi (pracownikom Gazowni Miejskiej) i Stanisławowi Bursztyńskiemu, Franciszkowi Kotlędze, Zygmuntowi Chilareckiemu i Władysławowi Sobkowi (pracownikom PKP). Odznaką racjonalizatorską udekorowano Stefana Moszyńskiego i Franciszka Dziabasa. (Nik).

Powiatowa Rada Narodowa

W sali posiedzeń Powiatowej Rady Narodowej odbyło się z okazji 6-rocznicy PKWN uroczyste posiedzenie PRN pod przewodnictwem radnego Skoczka.

Referat okolicznościowy wygłosił przewodniczący PRN Rześniowiecki. Przedstawił on w referacie ogólną sytuację międzynarodową, a przede wszystkim sprawę koreańską i akcje walki o pokój, po czym omówił osiągnięcia powiatu bydgoskiego w minionym okresie, w którym wykonano inwestycji na ogólną sumę 36 milionów zł. W pierwszym roku planu 6-letniego przewidzianych jest na gospodarkę komunalną: 8 milionów zł, na komunikację 12 milionów, na oświatę ponad 15 milionów zł, a na zdrowie 12.500 zł.

Osiągnięcia ubiegłego roku są wynikiem wytężonej pracy robotnika, społecznika i chłopa, toteż dokonano uroczystego odznaczenia przodowników pracy pracowników zarządu drogowego: Fr. Bielskiego, J. Graczyka, J. Żakowskiego, St. Głowackiego, Fr. Reszkowskiego, L. Zenkę, E. Gilkę.

Poza tym przeznaczono nagrody w postaci książeczek oszczędnościowych od 2 do 5 tys. zł. 28 pracownikom wydziału komunikacyjnego, 7 administracyjnego oraz 5 — pracownikom służby zdrowia.

AUTOBUSY na zabawę ludową

W związku z festynem ludowym w dniu 22 bm. o godz. 16 MZK uruchamiają dla wygody publiczności 2 autobusy z Pl. Zjednoczenia na V śluzę przy ul. Nakielskiej oraz przedłużają ruch tramwajowy linii nr 3 do godz. 1 w nocy dnia 23 bm.

Co, gdzie i kiedy?

Teatr Ziemi Pomorskiej. — Sobota, godz. 19.30: Premiera „Dobry człowiek". Niedziela, godz. 19.30: „Dobry człowiek".

KINA

Pomorzanin — I i II seans: Młodzi marynarze; III i IV seans: Wiosna. **Polonia:** Wyspa szczęścia. **Wolność:** Oddział Z-8. **Orzeł:** Maszeńka. **Gryf:** Czarodziejski kwiat. **Bałtyk:** Droga do sławy. **Bagatela:** Za wami pójdą inni.

Seanse: Pomorzanin, Gryf, Wolność i Polonia: 13.45, 16, 18.15 i 20.30. Orzeł i Bałtyk: 13.15, 15.30, 17.45 i 20. Bagatela: 20.45.

PORANKI — w dniu Święta Odrodzenia oraz w niedzielę, 23 lipca o godz. 11 przed poł. — Bałtyk: Urwis Gavroche. **Gryf:** Złoty kluczyk. **Wolność:** Panna bez posagu.

DYŻUR APTEK. Piastowska, ul. Śniadeckich 51 (tel. 22-42) i **Pod Złotym Orłem,** Plac Bohaterów Stalingradu nr 1 (tel. 19-31).

Pogotowie lekarzy-dentystów. W sobotę, dnia 22 bm. od godz. 10 — 12 pełni dyżur lek.-dent. Anna Woyciechowska, Al. 1 Maja 67. — W niedzielę, dnia 23 bm. od godz. 10 — 12 pełni dyżur lek.-dent. Stefan Jabłoniowski, ul. Krasińskiego 2.

Ważne telefony: Kom. MO 25-16. Pog. Ratunkowe PCK 10-00. Straż Pożarna 11-11. Postój taksówek 36-55 i 39-62. Inf. i rekl. centr. miejskiej 02. Biuro n-rów i inf. centr. miejskiej 03. Biuro napraw 04. Przyjm. telegr. 05. Zegarynka 06. „Orbis" 22-27. Inf. kolej. 11-87.

PROGRAM RADIOWY

Na fali bydgoskiej. — Sobota, 22 lipca: 11.10 Montaż literacki Aleksandra Dzienisiuka pt. „Budujemy nowe życie". 20.40 Piosenki SP w wyk. chóru rewelersów Eryana — płyty. 22.45 Bilans osiągnięć gospodarczych przemysłu i wsi pomorskich — opr. Henryk Małolepszy.

Na fali bydgoskiej. — Niedziela, 23 lipca: 10.15 Program dnia. 11.10 Pieśni Zygmunta Noskowskiego (w rocznicę śmierci) — płyty. 11.30 Aud dla wsi: 1) Traktorzyści Sikowowa w akcji żniwnej — reportaż Jerzego Sawiuka; 2) Współpraca PGR-ów ze spółdzielniami produkcyjnymi — pogad. Leopolda Chrome. 20.40 Montaż literacki A. Dzienisiuka „Budujemy nowe życie". 22.45 Przegląd sportowy.

Bar Ludowy został uruchomiony

Wczoraj w godzinach popołudniowych odbyło się uroczyste otwarcie nowego lokalu gastronomicznego Bydgoskich Zakładów Gastronomicznych przy Al. 1 Maja 95. Lokal nosi nazwę „Baru Ludowego".

Wnętrze nowej placówki masowego żywienia zostało urządzone w sposób jak najbardziej estetyczny przez Spółdzielnię Pracy Artystów. Dyskretnie ukryte światła i w miłym tonie utrzymane ściany, sprawiają wrażenie bardzo przytulne. Na ścianach umieszczono malowidła ścienne, których autorem jest artysta-malarz Grabarz.

W najbliższym czasie zostaną otwarte na terenie miasta Bydgoszczy dalsze placówki gastronomiczne BZG. W końcu miesiąca uruchomiony będzie bar półsamoobsługowy na rogu ul. Śniadeckich i Dworcowej. (Nik)

Książki oczekują czytelników

ŚWIECIE (HS). W miejscowym Pow. Domu Kultury uruchomiona została ostatnio biblioteka. Poprzez obszerną jasną, czytelnię, gdzie cała niemal ściana zawieszona jest zmienianymi stale gazetami i czasopismami, dochodzimy do sali, w której przed regałem siedzi zawsze uprzejma, zawsze uśmiechnięta bibliotekarka Krystyna Chylicka.

Na naszą prośbę chętnie służy katalogiem. Znajdujemy tu bogaty dział polityczno - społeczny zaopatrzony w dzieła wszystkich czołowych przywódców ruchu rewolucyjnego. Napotykamy często nazwiska Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina, poza tym Schaffa i wielu innych.

Suto wyposażony jest także dział naukowy. Jest tu fizyka, chemia, biologia, geografia oraz niemała ilość książek fachowych.

Pomiędzy książkami beletrystycznymi znajdujemy takie nazwiska jak Sienkiewicz, Prus, Kraszewski, Rodziewiczówna, Wanda Wasilewska, Morcinek, Kruczkowski, Putrament itd. Nie brak tu także pisarzy zagranicznych. Na półkach stoją książki Gorkiego, Tołstoja, Fadiejewa, wspólnie z powieściami Dickensa, Francea, Scotta, Balzaka, Fausta, Jorkiego, Hugo, Sinclaira i Marka Twaina. Miłośników przyrody i surowej, dzikiej północy zadowolić może biblioteka słynnymi powieściami Jacka Londona, Courwooda, i Gry Owla. Powoli dochodzimy do końca listy.

— Jak widzę, ogółem macie jeszcze mało książek? —

— No tak, liczba ich nie dosięga nawet trzystu tomów, — pada szybka odpowiedź, — lecz stan ten będzie szybko wzrastał. Co miesiąc otrzymujemy bowiem nowy przydział za sumę 20 tys. złotych. Bardziej niepokoi mnie mała frekwencja czytelników. Mimo iż wypożyczamy książki bez jakiejkolwiek opłaty, jest ich dotychczas nie więcej jak 42. A tak bardzo chciałabym ażeby książki nasze znalazły się wśród szerokich mas społeczeństwa miasta Świecia.

— A może kolega ogłosi na łamach prasy o istnieniu naszej biblioteczki — zapytuje z kolei miła panienka ze znaczkiem ZMP-owskim na piersiach

Dlatego też rzucamy hasło: „Każdy kto pragnie przeczytać dobrą książkę niech uda się do biblioteki Powiatowego Domu Kultury". Biblioteka czynna jest codziennie, bez względu na niedzielę i święta od godziny 16.30 do 19,30 w domu PDK przy ulicy Sienkiewicza róg ul. Gen. Stalina.

6 rocznica PKWN

12 kolumn i uroczysty capstrzyk

W rocznicę ogłoszenia Manifestu Lipcowego cała Bydgoszcz przybrała uroczystą szatę. Setki domów udekorowano sztandarami narodowymi i socjalistycznymi, fronty gmachów ozdobiono licznymi transparentami.

Najwspanialej prezentuje się na Pl. Wolności dwanaście kolumn portyku wystawy architektonicznej i Planu 6-letniego, złożonej z licznych fotosów i plansz, które pozwolą nam zapoznać się z gigantycznymi projektami co dnia bliższymi realizacji.

Wczoraj wieczorem na Placu Bohaterów Stalingradu odbył się z okazji Święta Odrodzenia uroczysty capstrzyk, w którym udział wzięły liczne rzesze społeczeństwa bydgoskiego, kompanie wojskowe, „SP", ZMP i reprezentacje klubów sportowych.

Odegrano hymn polski i radziecki. cy MRN, po czym pochód przemacy MRN, po czym pochóg przemaszerował ulicami miasta na Pl. Wolności, gdzie przemówił przedstawiciel Odrodzonego Wojska Polskiego i złożono wieńce pod Pomnikiem Wdzięczności. Pochód przemaszerował Al. 1 Maja, po czym się rozwiązał. (nik).

FINAŁY MISTRZOSTW TENISOWYCH POMORZA

Przypominamy, że w niedzielę dnia 23. VII. br. odbędą się na kortach stadionu „Związkowca" finały tegorocznych mistrzostw tenisowych Pomorza, które zapowiadają się b. ciekawie.

W finale gry pojedyńczej mężczyzn spotkają się Zieliński z Torunia z Stęszewskim z Bydgoszczy, a w finale gry podwójnej mężczyzn Stęszewski — Kapczyński (Bydgoszcz) i Kucharski — Sokołowski (Grudziądz). Finały gry pojedyńczej juniorów rozegrają Malinowski II (Bydgoszcz) i Dworzyński (Włocławek) oraz gry podwójnej juniorów Malinowski II — Kostrzewski (Bydgoszcz — Grudziądz) i Dworzyński — Wiśniewski (Włocławek).

Początek gier o godz. 11.

SĘDZIOWIE LEKKOATLETYCZNI

Zarząd Pomorskiego Okręgowego Związku Lekkoatletycznego zawiadamia wszystkich sędziów lekkoatletycznych z terenu miasta Bydgoszczy, że w dniu 22 lipca br. odbędzie się na stadionach „Związkowca" przy ul. Sportowej 2 i „Spójni", ul. Nakielska, oraz na boiskach przy wieży spadochronowej, (w lesie gdańskim) i „Kolejarza" masowy trójbój lekkoatletyczny.

Początek trójboju o godz. 9, zbiórka sędziów wyznaczonych do komisji sędziowskiej wg imiennych wezwań o godz. 8.30 rano i to bezpośrednio na wyznaczonym stadionie (boisku).

Sędziowie lekkoatletyczni, którzy wezwań nie otrzymali proszeni są o przybycie na stadion „Związkowca".

Mecz Union(Gd) - Legia(B)

W nadchodzący poniedziałek, dnia 24 bm. na stadionie „Związkowca" odbędzie się atrakcyjne spotkanie piłkarzy. Na mecz przybędą wicemistrz okr. gdańskiego „Union" z Gdvni oraz bydgoska „Legia".

Interesujące spotkanie ściągnie z pewnością tłumy publiczności bydgoskiej. Wszystkim miłośnikom piłki nożnej przypominamy zatem, że rozpocznie się ono o godz. 18! (JN)

Ludowy Park Turystyczny powstanie pod Szczecinem

W okolicy Szczecina, na wschodnim brzegu Odry znajduje się Puszcza Bukowa, wyjątkowo piękny odcinek polskiego krajobrazu. Teren wznosi się tam wysoko tworząc prawie grzbiet górski, przy czym wzniesienie pokrywa rozległy las bukowy. Cały obszar Puszczy Bukowej wynosi około 70 km. kw.

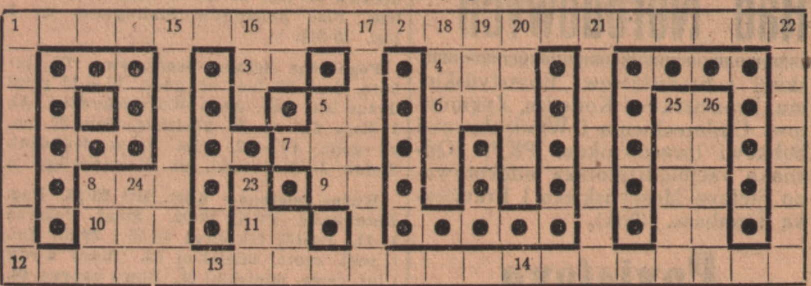
Zarząd miasta Szczecina utworzył na tym terenie parki leśne Zdroje i Kleskowo. W sezonie letnim kieruje się tutaj wycieczki robotnicze. Ludzie pracy i młodzież mają tu wyjątkowo dobre warunki wypoczynku.

W przyszłości planuje się utworzenie tutaj rozległego Ludowego Parku Turystycznego. Ponieważ powierzchnia parku jest olbrzymia powstaną tu znakowane szlaki turystyczne, gospody ludowe, schroniska, linie komunikacji autobusowej itp.

Należy przypomnieć, że pierwszy tego rodzaju park tworzony jest w Warszawie. Szczecin będzie przeto drugim miastem w Polsce, które będzie się mogło poszczycić posiadaniem Ludowego Parku Turystycznego.

ROZRYWKI UMYSŁOWE

ZADANIE 105
KRZYŻÓWKA (3 pkt.)

W podaną figurę wpisać wyrazy o podanych znaczeniach: **Wyrazy poziome:** 1) Poeta polski; 2) najwyższe stadium kapitalizmu; 3) symbol radu; 4) rodzaj łódki używanej na Tamizie; 5) symbol cynku; 6) utwór liryczny; 7) ptak; 8) imię arabskie; 9) symbol skandu; 10) część omasztowania na statkach; 11) symbol irydu; 12) przenośnia: człowiek w znaczeniu ujemnym; 13) nauka prowadzenia wojny; 14) wyższa szkoła. — **Wyrazy pionowe:** 1) Trójkątna chustka, noszona na głowie przez chłopki rosyjskie; 5) w drukarstwie, to co zecer złożył; 8) nadzorca w Turcji; 15) w muzyce: nauka o zmianach tempa; 16) pieczara, stanowiąca przedsionek piekieł (mitol.); 17) zgromadzenie, zakon; 18 odmiana łosia spotykana w Ameryce; 19) rzeka we Włoszech; 20) muza pieśni miłosnych; 21) niesława, nikczemność; 22) tytuł epopei Klopstoka; 23) pierwiastek; 24) ryba słodkowodna; 25) miasto nad Odrą; 26) książka pamiątkowa. **ul. I. B. Mi.**

Rozwiązania nadsyłać do **7 sierpnia br.**

ROZWIĄZANIE ZADANIA 102
„Na wczasy".

Nagrody w postaci wartościowych książek, za największą ilość zdobytych punktów, otrzymują pp.: B. Borkenhagen (Gdańsk) — 51 pkt. i P. Jodłowski (Bydgoszcz) — 27 pkt.

RADIO

PROGRAM RADIOWY NA NIEDZIELĘ, 23 LIPCA

6.50 Początek audycji. — 6.53 Sygnał czasu. — 6.55 Program dnia. 7.00 Audycja dla wsi. 7.15 Popularne piosenki z płyt. 8.00 Dziennik poranny. 8.25 Słowiańska muzyka operetkowa z płyt. 8.55 — Audycja SKRiK. 9.00 Koncert organowy Władysława Oćwieji. 9.30 Muzyka poważna. — 10.00 Skrzynka ogólna. — 10.20 Felieton literacki. — 10.30 Wieś tańczy i śpiewa. 10.57 Aud. literacka. — 11.57 Sygnał czasu i hejnał. 12.04 Przegląd czasopism. 12.15 Koncert. 13.00 Gawęda przyrodnicza. 13.15 Niedziela na wsi. 14.00 Pleban z Chodla — poemat. 14.20 Koncert polskiej kapeli ludowej pod dyr. F. Dzierżanowskiego. 14.45 Proza humorystyczna. — 15.00 Lekka muzyka dwufortepianowa. 15.15 Słuchowisko dla świetlic dziecięcych. 16.00 Dziennik popołudniowy. 16.20 Chór PR pod dyr. W. Oćwieji. 16.50 Audycja historyczna. 17.00 Koncert zesp. instrumentalnego pod dyr. W. Paszkieta. 17.40 Słuchowisko — Wczoraj i przedwczoraj. - 19.00 Aud. z cyklu „Stanisław Moniuszko". 19.30 Z życia Czechosłowacji. — 20.00 Dziennik wieczorny. 21.00 Melodie świata. — 21.30. Muzyka z płyt. — 21.45 Teatr Eterek. 22.15 Wiadomości sportowe ogólnopolskie. 22.55 Muzyka. 23.00 Ostatnie wiadomości. 23.10 Program na dzień następny. 23.15 Muzyka na dobranoc.

PROGRAM RADIOWY NA PONIEDZIAŁEK 24. 7.

5.00 Początek audycji. — 5.03 Sygnał czasu. — 5.05 Streszczenie wiadomości porannych. 5.10 Audycja dla wsi.. 5.20 Koncert dla świata pracy. 6.00 Streszczenie wiadomości porannych. — 6.05 Gimnastyka. 6.15 Melodie ludowe. 6.45 Dziennik poranny. 7.05 Program dnia. 7.10 Gimnastyka. — 7.20 Muzyka ludowa. 8.00 Streszczenie wiadomości porannych. 8.15 Przerwa. — 11.57 Sygnał czasu i hejnał krakowski. 12.04 Dziennik południowy. 12.25 Przerwa 13.25 Program dnia. 13.30 Koncert. 14.00 Audycja ZNP. 14.55 Muzyka słowiańska. 15.30 Audycja dla świetlic dziecięcych. 15.45 Audycja dla chorych. 16.00 Dziennik popołudniowy. - 17.00 Koncert. 17.45 Rezerwa. 18.00 Odpowiedzi fali 49. 18.15 Muzyka ludowa. 18.40 Kłopoty An-Sena opowiadanie. 19.00 Audycja dla świetlic młodzież. 19.15 Koncert krakowskiej orkiestry i chóru. 20.00 Dziennik wieczorny. 20.40 Audycja słowno-muzyczna. „Ostatnie dni". — 21.30 Wszechnica Radiowa. 21.50 Rezerwa. 23.00 Ostatnie wiadomości. 23.10 Program na dzień nast. 23.15 Mozaika muzyczna z płyt. 24.00 Hymn i zakończenie aud.

Mały Felieton

Wpadka p. Symulanckiego

P. Hieronim Symulancki, piastujący odpowiedzialne stanowisko starszego pomocnika młodszego referenta w Wytwórni Szelek „Imperial" był człowiekiem po prostu genialnym. Pracował w ciągu trzech tygodni zaledwie trzy dni. Nikt też nie mógł mu powiedzieć złamanego słowa, bowiem p. Symulancki zawsze przynosił zwolnienie od lekarza.

— Biedny ten Hieronim... — mawiali ze współczuciem koledzy. — Chyba już kipnie niedługo... Szkoda człowieka...

A bardziej domyślni spoglądali na kwitnąco wyglądającego Hieronima i szeptali:

— A to przebiegła bestia! Jak on to robi?

Otóż p. Symulancki miał swą własną metodę wyłudzania świadectw lekarskich i zawsze potrafił znaleźć usprawiedliwienie. Metoda ta polegała na tym, iż wiedząc, że każdy człowiek ma swoje słabe strony — do każdego z lekarzy podchodził indywidualnie. Do jednego tak, do drugiego siak. W wyniku długotrwałej obserwacji wypracował sobie kilka niezawodnych systemów.

Np. wysłał do lekarza żonę. P. Symulancka rozwichrzała sobie włosy i biegła do doktora.

— O mój Boże, o mój Boże! — poczynała lamentować. Ratuj pan, bo umiera!

— Kto umiera? — pyta lekarz.

— Mąż umiera! Atak wątroby, kolka, koklusz i dezynteria! Ledwie dycha! Niech pan przychodzi jak najprędzej! I niech pan weźmie z sobą gromnicę! Tylko przed piątą, bo o piątej mąż wychodzi do restauracji na opatrunek!

To była metoda gwałtowna. Gdy nie można było jej zastosować, genialny Hieronim stosował metodę inną. Sam maszerował do doktora.

— Tu mnie boli — krzyczał — i tu mnie boli i tam mnie boli! Nerki, żołądek i łokieć! I jeszcze gardło. Co?!!! Co pan mówi? Że jestem zdrów? Widzę, że nie ma pan pojęcia o medycynie Konający człowiek przywlókł się do pana, a pan bawi się w biurokrację! Po co pan mnie opukuje? Niech pan odrazu wypisze zwolnienie!

Tę „metodę zastraszenia" należało porzucić, gdy szło się do lekarza stanowczego, który nie lękał się pogróżek. Wówczas Hieronim stosował metodę łagodną:

— Tak jest, panie doktorze, tak jest! Tu mnie strzyka i tam mnie kłuje! O... tak, tak... Nie wytrzymam! Strasznie boli! Panie doktorze, niech pan ma litość Mam żonę i troje dzieci! Oooo... Litości, litości! Kochany panie doktorze, choć na jeden dzień...

Czasem załatwiało się tę sprawę znacznie prościej. Symulancki wcale nie szedł do lekarza, tylko dzwonił do biura:

— Hallo, czy Wytwórnia Szelek „Imperial"? Poproszę referenta Gwizdka!... A, serwus Mieciu, jak się czujesz, jak zdróweńko małżonki? Tu Symulancki! Widzisz, mam do ciebie taką malutką prośbę: powiedz naczelnikowi, że dzisiaj nie przyjdę, bo za godzinę będę miał operację wrzodu w żołądku i operację woreczka

żółciowego! Dobrze? A o szóstej, jak zwykle, „Pod Przekąską". Zagramy w bilard!

Ale kiedyś p. Hieronim Symulancki wpadł fatalnie. Wyjątkowo siedział wówczas w biurze, gdy przypomniał sobie, że umówił się z Leosiem Makówką w kawiarni. Momentalnie dostał ataku ślepej kiszki. Po pięciu minutach zjawił się lekarz.

— Oj, oj, konam! Ratujcie, ludzie, ratujcie! wrzeszczał Hieronim. Lekarz zbadał go sumiennie, po czym wzruszył ramionami i wyszedł z pokoju. A. Hieronim jęczał dalej:

— Bbbboli... Oj... Wrrr... Chrrr.... Ppppo... mmmo... cccy... Bbbol...

Obecny w pokoju Miecio Gwizdek uśmiechając się kpiąco i rzekł:

— Przestań już strugać wariata! Lekarz poszedł i dość tych wrzasków!

— Oj, nie mów tak... — szepnął Hieronim. — A nuż podsłuchuje pod drzwiami?

Mimo to umilkł.

I to go właśnie zgubiło, bowiem lekarz istotnie stał pod drzwiami i rozmawiał z naczelnikiem. Po chwili wszedł, jeszcze raz obejrzał Hieronima i bez słowa opuścił pokój.

Gdy zawezwano Hieronima do gabinetu dyrektora — twierdził z uporem, że jest konający. Wówczas zaaplikowano mu następujące zabiegi: zmycie głowy i naganę z ostrzeżeniem.

Jeszcze nie wyzdrowiał.

A wtedy lekarzowi wpadł do głowy „szatański plan". Hieronima podstępem zwabiono do ambulatorium, związano tam sznurkami i poczęto intensywnie uzdrawiać za pomocą lewatywy, ciętych baniek, rycyny i masażu.

Po dwóch godzinach wyczołgał się z ambulatorium i na czworakach zaszedł do domu.

Dziś zdrów jest, jak koń. Lekarzy unika. **JUR**

Uwaga Czytelnicy!

Jutro tj. dnia 23 bm. Ilustrowany Kurier Polski nie ukaże się. Następny numer pisma wyjdzie w poniedziałek 24 bm.

TABELA WYGRANYCH 61 LOTERII

3 dzień ciągnienia I-ej klasy

Główna wygrana dnia 1.000.000 zł padła na Nr 87653 w Łodzi.

Wygrane po 500.000 zł padły na NrNr: 77778 85198.

Wygrane po 200.000 zł padły na NrNr: 16915 27585.

Wygrane po 100.000 zł padły na NrNr: 1439 2226 27695 35491 41011 44946 48127 68953 69460 76249 78664 81938 103477 105233 116256.

Wygrane po 40.000 zł padły na NrNr: 22204 29495 33851 34914 39579 54007 87676 96652.

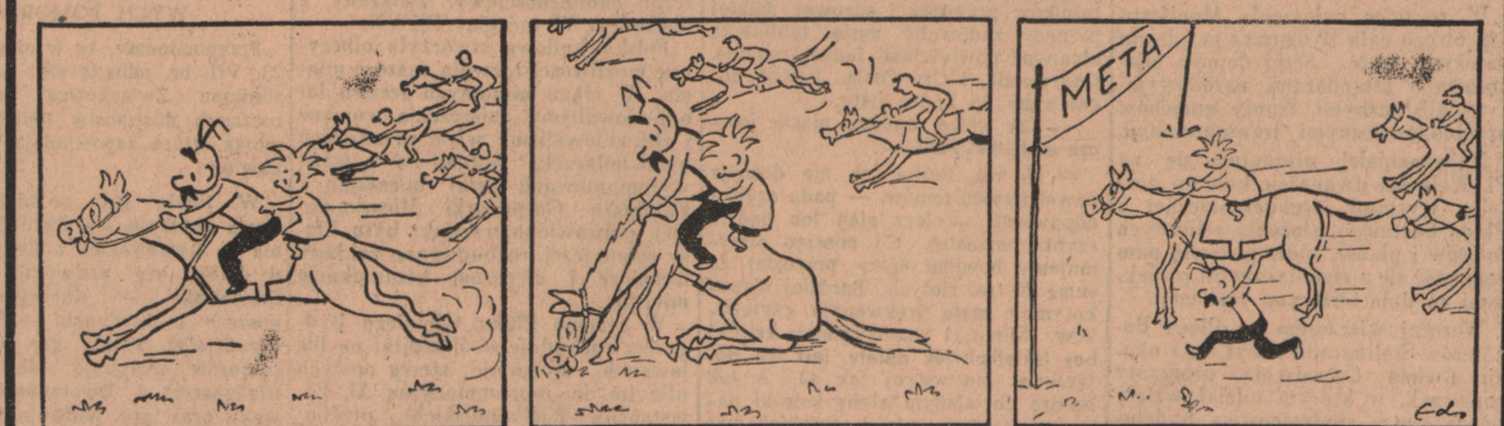
Wygrane po 16.000 zł padły na NrNr: 1020 1030 6084 14273 16161 16547 17442 23378 27115 33471 34383 42318 43167 44384 46350 47705 49875 54780 54874 54985 62572 80895 85337 86555 88750 93388 97188 97280 102410 103145 108370 111307 118470.

Wygrane po 8.000 zł padły na NrNr: 159 550 552 5045 6020 7437 8078 12306 12865 13498 13619 14475 18379 19138 20149 22802 23081 23757 24997 26624 26891 33841 34043 34227 38485 43600 44461 44619 49712 52152 52369 52880 52991 54038 54179 54807 54917 55371 57161 57321 57739 58519 59906 61162 64721 67751 70954 72635 73909 74045 74378 74720 76582 78165 79870 82105 82546 86805 88138 90434 96147 97027 98050 100334 101678 106022 106069 107851 109169 110166 114148 116330.

Wygrane po 2.000 zł padły na NrNr: 738 782 1233 513 2693 3334 4296 5096 707 879 6421 677 7372 717 8302 737 9210 580 724 10223 575 673 11184 185 627 943 12129 496 751 13156 217 646 745 943 14067 566 975 15397 958 16200 223 685 914 17135 201 627 861 18019 261 314 472 773 855 19374 794 20020 122 171 574 615 21036 618 907 22009 23064 674 837 896 24037 895 25422 701 743 988 26274 415 418 27161 849 900 28026 502 555 29092 294 396 463 714 30190 463 494 31148 318 779 933 987 32216 33270 302 342 34242 968 35165 342 414 416 689 703 36082 318 362 528 543 798 37099 671 724 841 38449 495 569 789 39094 456 567 766 40188 327 357 632 893 943 42002 052 238 495 616 617 43303 44007 286 676 739 45002 45086 088 341 898 46223 391 241 312 388 456 620 47031 109 471 543 48005 053 559 598 649 670 49604 678 50845 877 907 51079 084 305 876 52250 349 463 862 53287 578 54322 443 600 787 899 55103 169 231 595 56131 256 545 895 993 57448 58058 471 617 59064 183 677 60141 335 409 420 483 62071 132 203 235 452 808 905 63075 399 408 64169 328 349 365 65771 887 66000 486 67050 079 233 666 675 726 68115 557 602 641 686 866 69109 155 244 310 392 582 700002 711 755 873 971 71521 656 822 883 886 72022 316 345 531 728 73120 204 288 640 74313 894 75003 396 555 76900 77184 582 710 78024 068 79205 793 80076 308 774 874 81454 501 850 82066 175 675 83181 195 532 84169 390 688 934 85059 184 216 350 604 685 753 936 86608 924 88257 440 922 89150 867 873 972 90255 332 550 650 690 962 91877 92237 283 416 93111 150 302 749 811 94031 406 699 736 780 845 95023 336 553 901 96089 586 97038 433 757 905 98419 557 669 900 947 99235 100074 319 665 717 101096 361 102588 858 953 103238 264 282 565 941 104166 362 588 708 901 912 105273 274 291 600 655 106393 580 107170 353 651 658 836 108041 250 979 985 109529 700 704 777 983 110511 695 111199 265 489 664 112558 113934 114044 421 455 517 753 834 949 116153 180 182 941 117088 250 910 118242 780 119286.

Dalszy ciąg podamy jutro.

FURDYGA I SYN

Wyścig wygra z synkiem tata,
To się widzi, to się czuje.
Rumak pędzi sam bez bata
I na przedzie wciąż cwałuje.

Wyprzedzili całą stawkę,
Lecz koń zmęczył się niestety.
Woli sobie skubać trawkę,
Niżli dalej biec do mety.

Nie ma do stracenia czasu,
Jedna chwila pomyślunku...
I wybrnęli z ambarasu,
A jak!... Widać na rysunku.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA W BYDGOSZCZY ul. Czerwonej Armii 20. — Telefon nr 33-41 i 33-42. DZIAŁ OGŁOSZEŃ I PRENUMERATY W BYDGOSZCZY ul. Generalissimusa Stalina 2 (Pod Arkadami). Tel. 24-29 Za niedoręczenie pisma, spowodowane siłą wyższą, nie odpowiadamy. — Rękopisów niezamówionych Redakcja nie zwraca. — Za ogłoszenia Redakcja nie odpowiada.

PRENUMERATĘ ZLECONĄ PRZYJMUJĄ DO 20 KAŻDEGO MIESIĄCA WSZYSTKIE URZĘDY I AGENCJE POCZTOWE ORAZ LISTONOSZE. — PRENUMERATĘ POD OPASKĄ WPŁACAĆ NA KONTO PKO nr VI-1861. REDAGUJE: KOMITET REDAKCYJNY WYDAWCA: SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZA „ZRYW" BYDGOSZCZ, UL. CZERWONEJ ARMII 20 — TEL. 33-41 i 33-42.

OGŁOSZENIA drobne po 50 zł za słowo Minimalna opłata za 10 słów — Maksymalna ilość 30 słów Ogłoszenia milimetr.: w tekście 360 zł za tekstem 150 zł nekrologi 100 zł za 1 mm Ogłoszenia w osob rubr 1000 zł za 1 wiersz 2-łamowy (za tekstem) W niedziele i święta 50% drożej Za terminowe zamieszczenie ogłoszeń nie odpowiadamy.

Czcionki i tłok Drukarni Spółdzielni Wydawniczej „ZRYW", w Bydgoszczy, ul. Czerwonej Armii 18 — telefon 18-99. E-1-20140